

നാ
ട
കം

വൈ

ര

ദ്ധ്യ

ങ്ങ

ശ്

(കോന്നിയൂർ ആർ. നരേന്ദ്രനാഥ്)

രംഗം - ഒന്ന്

[ഗ്രാമത്തറീക്ഷത്തിലെ ശബ്ദങ്ങൾ. അകലെ കോഴി കൂകുന്നു. കാക്കകളുടെ കരച്ചിലിന്റെ ശബ്ദങ്ങൾ. നായുടെ കര. പക്ഷികളുടെ കൂനയുടെ തുടങ്ങിയവയും ദലമമ്മരങ്ങളും കലർന്ന ശബ്ദങ്ങളും പതിഞ്ഞ അന്തരീക്ഷത്തിലുണ്ട്.]

പെൺകുട്ടി: ചെറുക്കാ! പടിയിൽനിന്ന് മാറാനു പറഞ്ഞ! എനിക്കങ്ങോട്ടുപോണം.

ആൺകുട്ടി: ഓഹോ! പോണോ?

പെൺ: ഞാനെത്രനേരമായി വന്നിട്ട്! ഇങ്ങനെയൊരു ഇവിടെ നിന്നു കളിക്കാൻ എനിക്കുനേരമില്ല!

ആൺ: (നിസ്സാരമായി) ഓഹോ! ഒട്ടുംനേരമില്ലേ? ഏന്താ ഇത്രവലുതാലോ? (മുളിപ്പാട്ടുപാടാൻ ശ്രമിക്കുന്നു.)

പെൺ: (ദേഷ്യത്തോടെ) ദേവേ! എന്തോടുകൂടിച്ചാലുണ്ടല്ലോ! (ശാസനാസ്ഥരത്തിൽ) വേഗംമാറിക്കോ! ആൺ: (ലഘുവായി) പെണ്ണേ! നീയേതാ? കളിക്കാൻ പോയിട്ടു വരുവാനോ?

പെൺ: (കോപിച്ചു) ദേവേ! എന്തോടുകൂടിച്ചാൽ.... ആൺ: (കളിയാക്കുന്നമട്ടിൽ) നീ മിടുക്കി ആണല്ലോടി! ഈ തുണിയെല്ലാം നീ നനച്ചതാണോ? ഒരു കെട്ടുണ്ടല്ലോ! (ചിരിക്കുന്നു)

പെൺ: (അസഹ്യമായി) അറിഞ്ഞ യൊക്കോ? ഓ! ഒരാളുവന്നിരിക്കുന്നു!

ആൺ: (കളിയാക്കി) അറിഞ്ഞാൽ കൊള്ളാം! അറിഞ്ഞില്ലേലും ഒന്നുമില്ല.

പെൺ: ചെറുക്കാ! അങ്ങോട്ടുമാറുന്നോ? പടിയിൽനിന്ന്.

ആൺ: മാറിയില്ലേൽ നീ എന്തോചെയ്യും പെണ്ണേ! അല്ല! എന്തോചെയ്യും?

പെൺ: (കോപിച്ചു) എന്നെ പെണ്ണെന്നു വിളിച്ചാലുണ്ടല്ലോ! ഓ!

ആൺ: പിന്നെ? കൊച്ചമ്മെന്നുവിളിക്കണോ? മെടാ പെണ്ണിന്റെ പൊണ്ണത്തം നോക്കണേ! (ചുളംവിളിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു)

പെൺ: (അസഹ്യമായി) ഞാനിപ്പോ വിളിച്ചുപരാം!

ആൺ: (ചിരിച്ചിട്ട്) ആരെയോ വിളിക്കുന്നേ? ദൈവത്തിനെയോ?

പെൺ: ചെറുക്കാ! ഏറെക്കുളിക്കരുത്! കേട്ടോ?

ആൺ: എന്നെ ചെറുക്കാനു വിളിക്കാൻ നിനക്കു ആരു? അധികാരം തന്നെടി?

പെൺ: നനഞ്ഞതുണിയുടുത്തു എത്രനേരമായിട്ടിവിടെ നില്ക്കുവാ ഞാൻ?

ആൺ: അയ്യോ പാവം!

പെൺ: പടിയീശ്നിന്നു മാറ്റുന്നോ? എനിക്കങ്ങോട്ടു പോണം.

ആൺ: ഇല്ലെങ്കിൽ.....?

പെൺ: മാറാനാ പറഞ്ഞത്?

ആൺ: ഓഹോ! അതാണൊ പറഞ്ഞത്? (ചിരി)

പാരോതി: എന്തെന്നു കേൾക്കട്ടെ ഇവിടെ.....

കീരീം പാവം പോലെ....(ചിരിക്കുന്നു) അല്ല! ഇത്തരം കാര്യങ്ങളാണോ കാർത്തുയനിക്കുണ്ടാക്കിയതെന്ന് നീയല്ലേ!....വേഗംപോയി തൂണി മാറിയില്ലെങ്കിൽ....പനിയോ....

കാർത്തുയനി: (ഗത്യന്തരമില്ലാത്തമട്ടിൽ) എനിക്കങ്ങോട്ടുപോണേൽ....ഈ ചെറുക്കൻ പടിയീശ്നിന്നു മാറാതൊക്കുമോ?

പാരോതി: നേരമൊ? പെങ്കട്ടിക്ക് വഴികൊടുത്തില്ലെങ്കിൽ പോകാനൊക്കുമോ? എന്താ ഗോപിക്കുണ്ടെന്ത?...?

ഗോപി: പാരോതിയവൾ പറഞ്ഞതുകൊണ്ട് ഞാൻ മാറിക്കൊടുക്കാം. ഈ പെണ്ണിന്റെ മട്ടും ഭാവവും കണ്ടാൽ....

പാരോതി: (ചിരിച്ച്) അതൊന്നും സാരമില്ല. ഗോപിക്കുണ്ടെന്ത് മാറിക്കൊടുത്താളെ!

ഗോപി: ഞാൻ പോയേക്കാമേ! എനിക്കെന്നാ! പക്ഷെ....പാരോതിയവൾ....ഇവളു് വലുത്തുണ്ടെന്നു ഭാവം!

കാർത്തു: ദേവേന്ദ്ര?...?

പാരോതി: ഓ! ഒന്നു പറയട്ടെ!....ഗോപിക്കുണ്ടെന്ത് പോയല്ലോ?...കാർത്തുയനിക്കുണ്ടെന്ത് തന്നെയോണോ കളിക്കാൻപോയതു്?...?

കാർത്തു: അല്ല. അമ്മേമാണായിരുന്നു....

പാരോതി: ഓ! നോക്കൂ! ഗോപിക്കുണ്ടാണൊ പോക്ക്! മാതോപിള്ളയുടേതിന്റെ കസേരയിൽ കയറിക്കൊണ്ടു്, മോനും! വിത്തുവെണം പത്തുവെണം!....ഓ! കണ്ടുവെണമെങ്കിൽ....വന്നാളെ! ഞാനും അങ്ങോട്ടുതന്നെയോ! വീട്ടിലേക്ക്....ഓ! അമ്പലത്തിലെ കൊടിമരം മുറിക്കുകൊണ്ടുപോകുന്ന ബഹളമാ കേൾക്കുന്ന....(അകലെ ചെണ്ടമേളവും ആളുകളുടെ ആരവവും) അമ്പലത്തിൽ ചെറുപ്പതുടങ്ങുന്നതു് ഇന്നലേയോ? കരക്കാറൊക്കെ കൂടിയിട്ടുണ്ടു്....വൈകുന്നേരം കെട്ടുകാഴ്ചയും....കഥകളിമൊക്കെ തുടങ്ങും....പോകണം....എന്നാവുന്നാളെ! നമുക്കു് വീട്ടിലേക്കു് നടക്കാം....

(അകലെ ആളുകളുടെ ആരവവും, ചെണ്ടമേളവും പ്രകടമായിത്തീരുന്നു. ക്രമേണ അതു് ശമിക്കുന്നു.)

രംഗം - രണ്ടു്

(പട്ടിയുടെ കര തുടരെ കേൾക്കുന്നു.)

റാഹേൽ: എന്തെന്നു പട്ടി! നീയിങ്ങനെ കെടുന്ന കരയ്ക്കുന്നെ? മിണ്ടാതിരിക്കരുതോ? രാവിലെ തീരറീം കഴിഞ്ഞു് തൊടങ്ങിരിക്കുവാ! ചെവി തല കേൾക്കേണ്ടാ!

(കാൽപ്പെരുമാറ്റം) ആശാൻ: ഞാനാ ആശാൻ! അല്ല! പിള്ളേച്ചേ! അല്ല! ഞാൻ കരുതി പട്ടി വെറുതെ കെടുന്നു് കൊള്ളുവാനു്! ഒരു കാക്ക വടക്കേപ്പൊറത്തേക്കു പറന്നുവന്നു അതു തൊടങ്ങും കൊള്ളാൻ. ഒരു വണ്ണത്തിപ്പുള്ള പേരേലേങ്ങൊന്നു വന്നു പററിയാൽ, നാലു നാഴികനേരത്തേക്കു് ഇവിടാക്കും ചെവി കേൾക്കാതൊക്കുന്നില്ല, പട്ടിയുടെ കൊരുകൊണ്ടു് ഒരു ജന്തുവിന്നും ഇവിടെ വരാതൊക്കുന്നില്ല. അതല്ലേ പിള്ളേച്ചൻ വന്നപ്പോഴും കൊര തൊടങ്ങിയെ! അതിന്റെ കൊര തിക്കണമെങ്കിൽ ആരെയിലും രണ്ടു തൊഴി കൊടുക്കണം. പിള്ളേച്ചനൊന്നു വിളിച്ചു പറയരുതെന്നോ? (ചിരിക്കുന്നു)

ആശാൻ: (ശ്രദ്ധിക്കാതെ ചിരിച്ചിട്ടു്) ഞേ! റാഹേലു പെമ്പിള്ളേക്കു അണേൽ പല്ലൊന്നു കൊറഞ്ഞിട്ടാണോ? പല്ലും വീണു തൊടങ്ങിയോ?

റാ: എന്നു പിള്ളേച്ചേ! കിന്നാരത്തിന്നു വന്നിരിക്കുവാനോ?

ആ: ഇത്ര ചെറുപ്പത്തിലേ അണപ്പല്ല വീഴുമോ?

റാ: (ചിരിച്ചിട്ടു്) അല്ല! അപ്പോ ഞാൻ ചെറുപ്പമാനു പിള്ളേച്ചൻ സമ്മതിച്ചോ?

ആ: പിന്നല്ലാതെ, വയസ്സായോ? എന്നാലും പല്ലു്....

റാ: അതു പറയാൻ തൊടങ്ങിയാ കൊറച്ചൊണ്ടു്. ഇപ്പോഴൊക്കും പോയതല്ല ഈ പല്ലു്! കൊറച്ചു നാളു മുമ്പാ! എന്റെ മാപ്പുയാ കാരണക്കാരൻ. (ചിരിക്കുന്നു)

ആ: ആണോ? (ചിരി)

റാ: അങ്ങേയ്ക്കു് ഇപ്പോഴൊക്കെ പാവത്താണെപ്പോലെ നടക്കുന്നെങ്കിലും ആളു വീരനാ!

ആ: ആണോ? ചെറുടാ!

റാ: പിന്നെ! ആക്കും വിശ്വസിക്കാതൊക്കുന്നില്ല പക്ഷേ നേര!

ആ: (ചിരിക്കുന്നു)

റാ: ചിരിക്കണ! ഞാമ്പറഞ്ഞെ ഒളളതാ! ആക്കും വിശ്വസിക്കാതൊക്കുന്നില്ല ഈ ആണങ്ങളെ!....

ആ: ഓഹോ! (ചിരിക്കുന്നു)

റാ: പിള്ളേച്ചന്റെ കാര്യംതന്നെ എടുത്താളെ! രണ്ടു പെന്റേണോമാരെ കൊണ്ടു കളഞ്ഞിലേയോ? ഞാമ്പറെന്നെ നേരലേയോ?

ആ: പിന്നെ....?

റാ: ആ പെണ്ണങ്ങളോടു ചോദിച്ചാ, പിള്ളേച്ചനെക്കുറിച്ചെന്നാരിക്കും പറയുന്നോ? അതുപോലെയാ എന്റെ മാപ്പേയുടെ കാര്യവും! അതു് പെണ്ണങ്ങളെക്കുറിച്ചാണോ?...അല്ല. ആണോ?

(കോഴികളുടെ ശബ്ദം)

പട്ടി! കോഴിയുടെ പുറകെ പടയാനും തൊടങ്ങിയോ?

ആ: ആളെ! റാഹേലു പെമ്പിള്ളേ....

റാ: ശസ്സാവിന്റെ പെന്റേണോരുടെ ഒരനിയത്തി കൊറച്ചുനാളിവിടെയൊണ്ടാരു. ഒരു എന്നുമായിപ്പെണ്ണ! കണ്ണമഴുതി, കാണുന്നോരോടൊക്കെ കേറിച്ചെന്നു വർത്തമാനം പറഞ്ഞൊണ്ടു ആടിനടക്കുന്ന ഒരധികപ്രസംഗി. ഹും!

ആ: ഓഹോ!....പെണ്ണോ?...?

റാ: എന്റെ മാപ്പേയ്ക്കു് അവളെ കണ്ടാരു മയക്കും! അവയുടെ പെറകെ നടക്കാനും തൊടങ്ങി. ഓ! റാഹേലിനെ പററിക്കാതൊക്കുന്നില്ല. ഞാൻ കാര്യം അറിഞ്ഞു. ഒരു ദൈവസം ഓലിക്കു വെച്ചു് ഞാനെന്റെ തന്നിനിറം കൊറച്ചു കാണിച്ചു അവളെ! അല്ലേ! പെണ്ണും കെട്ടി പിള്ളേരും രണ്ടുമുന്നായ ഒരാമ്പ്രണോനെ ആവാഹിച്ചെടുക്കാൻ മടിയില്ലാത്തൊളെ എന്തെന്നു ചെയ്യണം! പിള്ളേച്ചൻതന്നെ പറ!

ആ: (ചിരി)

റാ: അന്നു രാത്രിയ്ക്കു് മാപ്പു വീട്ടിവന്നതു് മൊഖോം വീട്ടിച്ചോണ്ടാ! എനിക്കു് കാര്യം മനസ്സിലായി. ഞാനത്ര മണ്ടിമൊന്നുമല്ല! പറഞ്ഞുപറഞ്ഞു വർത്തമാനമെടുത്തു. തന്നത്താണിച്ച് ഞാൻ കൊറകുറഞ്ഞു. അതു കണ്ടപ്പോ അതിയാൻ-തന്നത്താ നടിക്കണ്ടോടി! ഓ! പിടിച്ചോ!-എന്നു പറഞ്ഞു് തന്ന ചെളയ്ക്കു് ഒന്നു്. രണ്ടുമുന്ന ദൈവസം കഴിഞ്ഞപ്പോ-ഓ കിടക്കുന്ന അണപ്പല്ല! (ചിരി) പക്ഷേ മാപ്പേയുടെ മയക്കവും അതോടെ മാറി!.... (ചിരി) പല്ലുപോയാലെന്നതാ! മാപ്പു യെ എനിക്കു തിരിച്ചുകിട്ടിയല്ലോ? (ചിരി)

ആ: ആ പെണ്ണിപ്പോഴെവിടാ റാഹേലു?

റാ: എന്താ പിള്ളേച്ചനു്....?

ആ: അല്ല അതൊന്നുമല്ല!

റാ: എങ്ങാണെന്നുകാരനൊരാൾക്ക് കൊണ്ടുപോയി! എച്ചിൽതിനികൾ! അവനാണെന്ന് അതിന്റെ കതയൊക്കെ അറിയാവുന്നതാ! എന്നിട്ടും ഈ എച്ചിലെത്തിനാ അവൻ ഏറ്റവും?.....ആണുണ്ടായ ആണുണ്ടെയൊന്നും വിശ്വസിക്കാൻ കൊള്ളത്തില്ല. അതാ സത്യം!....

ആ: ശരി!.....ഞാനിങ്ങോട്ടു വന്നത് തോമ്മായെ ഞാനെന്നു തിരക്കാനാ? വരുമ്പോ തോമ്മായെ വലുകോയിക്കലെ മാതവൻപിള്ളയടേം കാണണമെന്നു പറഞ്ഞു. അങ്ങോട്ടു പറഞ്ഞയക്കണം.. എന്തൊക്കെയോ കൃഷിപ്പണിക്കാര്യം പറയാനാണു തേർന്നെന്നു. ഞാമ്പോകട്ടെ! മറക്കല്ല!

റാ: ഇല്ല പിള്ളേച്ചാ!....

(നടന്നുപോകുന്ന ശബ്ദം)

രംഗം—മൂന്നു്

[വെള്ളമൊഴുകുന്ന ശബ്ദം. വെള്ളത്തിൽ മുങ്ങിക്കിടക്കുന്ന ശബ്ദപശ്ചാത്തലം. തുണി അലക്കുന്നതിന്റെയും ഒച്ചകേൾക്കും.]

ശങ്കരൻകുട്ടി: (സ്വപ്നമെന്നു മനസ്സിൽ) എത്ര നേരമാണ് ആറുകടവിൽ കാത്തിരിക്കാൻ കഴിയുക.... (പടിയീർത്തു ശബ്ദം. കൈകൊണ്ട് വെള്ളം കോരുന്നതും കവിളിൽ ഒഴിക്കുന്നതും കലക്കഴിയുന്നതും പ്രകടമാകുന്നു. കാർക്കിച്ച് വെള്ളത്തിൽ തുപ്പുന്നതും മറ്റും.) കാത്തിരിപ്പിനുമില്ലെ ഒരതിർ.

പാറക്കുട്ടി: (വെള്ളത്തിൽനിന്നു മുങ്ങിയുയരുന്ന ശബ്ദം) ഓ! ഇങ്ങിങ്ങിവിന്നോ?....(ലഘുവായ ചിരി.)

ശ: (സ്നേഹമന്യുണമായി) എന്താ? നാണിച്ചുപോയോ?....(വെള്ളം കലക്കുന്ന പ്രതീതി.)

പാറ: പെണ്ണുങ്ങൾ കളിക്കുന്നേടത്തു്.... ആറുകടവിൽ ഇറങ്ങാൻ....നാണമില്ലേ? (വെള്ളം തുപ്പുന്ന പ്രതീതിയും വെള്ളമിളകുന്ന ശബ്ദവും.)

ശ: എത്രനേരമെന്നു കരുതിയാ കാത്തിരിക്കുന്നതു്?

പാറ: ഓ! അത്രയ്ക്കു സഹിക്കേട്ടോ?

ശ: നീരാട്ടം നിർത്താറായില്ലേ?

പാറ: ആറിൽ കളിക്കാൻ സമയപരിധി ആരും നിശ്ചയിച്ചിട്ടില്ല.

ശ: (ചിരി) ഓഹോ!

പാറ: (മുങ്ങുന്നതിന്റെയും ഉയരുന്നതിന്റെയും ശബ്ദം) അങ്ങോട്ടൊന്നു് ഒഴിഞ്ഞുനില്ക്കുമോ?

ശ: ഞാൻ ഇവിടെയില്ലെന്നു വിചാരിച്ചോള!

പാറ: ഈ തക്കംനോക്കി എന്തിനാ എഴുന്നള്ളിയെ?

ശ: ഞാൻ കളിക്കാൻ വന്നതാ. ഇന്ന് ഞങ്ങളുടെ ചിറപ്പാണ് അമ്പലത്തിൽ.... (കളിയാക്കുന്നമട്ടിൽ) സമയം നോക്കി വന്നതൊന്നുമല്ല.

പാറ: വല്ലവരും കണ്ടാൽ....കറച്ചിലാ....

ശ: ആർക്കു്? എനിക്കോ....

പാറ: രണ്ടുപേർക്കും?....

ശ: കറച്ചിൽ ഇല്ലാത്താക്കാൻ ഒരു വഴിയുണ്ടു്....

പാറ: (കലമ്പി) അങ്ങോട്ടൊന്നു മാറു!....

ശ: മാറിയേക്കാം. പക്ഷെ എന്നും മാറിനില്ക്കാൻ ഇടയാകാതിരുന്നാൽ....

പാറ: (കണങ്ങിച്ചിരിച്ച്) എന്തൊക്കെയോ പറയുന്നേ?

ശ: പറയാനുള്ളതു മാത്രം....ആട്ടെ! നാണപ്പിള്ളച്ചേട്ടൻ കൂപ്പിലേക്കു പോയോ?

പാറ: അതറിഞ്ഞിട്ടെന്തുവേണം?

ശ: കാര്യമുണ്ടു്....പാറക്കുട്ടി!... അവിടെവന്നു് ഞാൻ പറയാം....വീട്ടിൽവന്നു്....! നാണപ്പിള്ളച്ചേട്ടൻ പോയോ?

പാറ: അതെന്തിനാ അറിയുന്നേ?

ശ: അറിയണം....എനിക്കു് പലതും പറയാനുണ്ടു്....

നാടകകൃതു്

ആകാശവാണിയുടെ കോഴിക്കോട്ടു് നിലയം ഡയറക്ടറാണു് ശ്രീ. നരേന്ദ്രനാഥു്.

(ദീർഘനിശ്വാസം).... പാറക്കുട്ടിയോടു് മാത്രമായിട്ടു്....

പാറ: വേണ്ടാ!....(വെള്ളത്തിൽ മുങ്ങുന്ന ശബ്ദം.)

ശ: കളിയല്ല. കാര്യമാണു്....

പാറ: തണുത്തു മരവിച്ചു.... അങ്ങോട്ടൊന്നു മാറുമാ? കോച്ചുനു....!

ശ: മാറാം....

പാറ: വേഗമാട്ടെ! വല്ലവരും വരുംമുമ്പു് എനിക്കു്..

ശ: പാറക്കുട്ടി! എന്നോട്ടു്....

പാറ: ശെടാ! കളിച്ചുകയാണും സമ്മതിക്കില്ലേ?

ശ: സമ്മതിക്കാം....

പാറ: എന്നാൽ വേഗമാകട്ടെ!....

ശ: അമ്പലത്തിലേക്കു പോകുന്നതിനു മുമ്പു് ഞാൻ അതു വഴി വരും....

പാറ: വേണ്ടാ!....എന്തിനെ ഒന്നും അറിയില്ല....

ശ: എന്താ നിന്റെ മുഖം മങ്ങുന്നേ?

പാറ: യേകൊണ്ടു്....

ശ: ശരിയാണു്....ഓവിയെക്കുറിച്ച് പിന്തിക്കുമ്പോൾ....ഏതായാലും യോഗക്ഷേമം വിധേയമാകുന്നതു് സ്വാഭാവികമാണു്....പാറക്കുട്ടി

പാറ: എനിക്കൊന്നും പറയാനില്ല....

ശ: നിന്റെ തീരുമാനമറിഞ്ഞാൽ, ഞാൻ കാത്തുകൊണ്ടു് കഴിഞ്ഞുകൂടാം....എത്രകാലം വേണമെങ്കിലും..

പാറ: എന്തെ....എനിക്കുതന്നെ അറിഞ്ഞുകൂടാം....

ശ: എന്തെ ഇപ്പോഴല്ലേ?

പാറ: (നിശ്ശബ്ദം)

ശ: നിനക്കു സമ്മതമാണോ?

പാറ: എന്റെ സമ്മതം....! എനിക്കറിയില്ല....!

ശ: എന്നാൽ....എന്നാൽ....പാറക്കുട്ടി.... ഇതു് സമ്മതത്തിൻ്റെ ലക്ഷണമല്ലേ?

പാറ: വേണ്ടാ....! എന്നോടൊന്നും പറയരുതു്....

ശ: പിന്നാരോടു് പറയണം?....

പാറ: എനിക്കറിഞ്ഞുകൂടാം....ഞാൻ പോകട്ടെ....!

Made
out of
the
Finest
Materials

MANGALORE GANESH BEEDIES

Smokers
cannot
afford
to miss
them

DAILY SALES EXCEED 8 CRORE BEEDIES

Head Office:

MANGALORE GANESH BEEDI WORKS

VINOBA ROAD

: :

MYSORE-570 005

Telephone: 20241

Telegrams: 'AROMA'

സ്വാദേഹിയ ഭക്ഷണങ്ങൾക്ക്:

ഹോട്ടൽ യമുന

(നോൺ വെജിറ്റേറിയൻ)

റെസ്റ്റോറന്റ് സെന്റർ

തൃശ്ശൂർ-1.

Phone: 23388

ശ: പൊയ്ക്കാട്ടെ....! ഞാൻ കാത്തു കാത്തും കഴിഞ്ഞു കൂട്ടം....നമ്മളൊന്നിക്കുന്ന കാലം വരും....!
 പാറ: (ദീർഘനിശ്വാസം)....
 ശ: പാറക്കുട്ടി....! (ആത്മഗതം പോലെ).... അവൻ പോയി....പാറക്കുട്ടി! നിനക്കുവേണ്ടി ഞാൻ കാത്തിരിക്കും....

[അകലെ ക്ഷേത്രത്തിൽ ശംഖൊലി മുഴങ്ങുന്നു.... തുടർന്ന് പഞ്ചവാദ്യത്തിന്റെ മേളങ്ങൾ.... പ്രതിധ്വനിക്കുന്നു.]

രംഗം - നാലു്

[പ്രതിഞ്ഞമട്ടിൽ ജനസംസാരം. അകലെ ഇടയ്ക്കു വായനയുടെ പ്രതിധ്വനി.... ഭക്തജനങ്ങൾ ക്ഷേത്രപ്രദക്ഷിണം നടത്തുമ്പോഴുണ്ടാകുന്ന വിഭിന്ന ശബ്ദങ്ങൾ....]

എന്തിനിങ്ങോട്ടുപോന്നു ജനകീ തന്നെ ബലം - ലെന്തിനു വെടിഞ്ഞു നിരക്ഷസരവളേയും.....

തുടങ്ങിയ ഭാഗം തൊട്ടു് രാമായണപാരായണം നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന പശ്ചാത്തലം.]

പാറോതി: വാ മോളെ! പാറോതിയവരുടെ മടിയിൽ വന്നിരുന്നോ, എത്രപേരും, എന്റെ മടിയിലിരുന്നിട്ടുണ്ടു്. '.....

ഗോമതി: ചെല്ലമോളെ.... ചെന്നിരുന്നോ പാറോതിയവരുടെ അടുത്തു്....ഗൗരിച്ചേച്ചിയെ കാണാൻ എനിക്ക് ഇതുവരെ പോവാൻമാറില്ല.

പാറോ: നിങ്ങളു രണ്ടാളും എങ്ങിനെ വളർന്നവരാ! അതൊക്കെ പണ്ടത്തെക്കാലം! (ദീർഘനിശ്വാസം.) എന്റെ പ്രായമെന്തേണ്ട എത്രപേരുണ്ടായിരിക്കേണ്ടതാ ഇവിടെ. 'ഈ നാട്ടിൻപുറത്തു്'! അവരെക്കൊ

ഭാഗ്യം ചെയ്തവരും! കപ്പപ്പാടൊന്നും അറിയാത്തവരും! ഇതാ ഞാങ്കണ്ടിലോ ഇപ്പോഴും തടി പോലെ....നരകിക്കാണൊള്ളതൊക്കെ....നരകിക്കാണൊക്കുമോ? കപ്പപ്പാടൊള്ളതിനെ മനുഷ്യക്കുടം വേണ്ടോ, ദൈവത്തിനതിലും വേണ്ടോ?....'

ഗോ: കോയിക്കലേത്തെ ഗൗരിച്ചേച്ചിക്കു് എങ്ങിനെ യുണ്ടു് പാറോതിയവര?

പാറോ: കഴിഞ്ഞ ബൈതനാഴ്ചയോ വ്യാഴാഴ്ചയോ.... ഞാനവിടെ പോയിരുന്നു കണ്ടെ! ആ കുട്ടിലിന്റെ ടത്തു് ഞാൻ ചെന്നു നിന്നപ്പോ....എന്റെ ഗോമതി കണ്ടെ....അതുപറായാമേലാ!....(മുക്കുപിഴിയുന്ന ശബ്ദം.) എന്നെ കണ്ടപ്പോ ഗൗരിക്കുഞ്ഞു് കട്ടകടന്നു് കണ്ണീരൊലിപ്പിച്ചു. 'പാറോതി' - എന്നൊരു വിളി! അതുകേട്ടപ്പോ എന്റെ ചങ്കുപൊട്ടിപ്പോയെന്നു തോന്നി....(ഗർഭം) ഞാൻ കുട്ടിലിയിരുന്ന തല തലോടി....മഹാലക്ഷ്മിയെ പ്പോലെയിരുന്ന തങ്കക്കുടമായിരുന്നേ!....അതിനിങ്ങനെ വന്നല്ലോ! ആ കെടപ്പു് നോക്കിനില്ക്കാനൊക്കുത്തില്ല. മൊഖം വെളുർ കണ്ണു താണു്, പല്ലും എല്ലും മാത്രമുണ്ടു്. തളർവാതം....ഈ ദൈവങ്ങൾക്കും അറിയത്തില്ലല്ലോ നല്ലതിനേ ചിത്തേം!.... ഞാ! വരുന്നതൊക്കെ വരും! അല്ലാണെന്നോ? (രാമായണ പാരായണം വ്യക്തമാകുന്നു. ആരക്കൂട്ടത്തിലെ ശബ്ദങ്ങളും അമ്പലത്തിലെ ഇതര സംഭവങ്ങളുടെ പ്രതിധ്വനികളും കേൾക്കാറാകുന്നു.)

രംഗം - അഞ്ചു്

[സാധാരണ നാട്ടിൻപുറത്തെ ശബ്ദപശ്ചാത്തലം.]
 നാണപിള്ള: അല്ലേ! ആരാ ഈ കേറിവരുന്ന? ശങ്കരൻകുട്ടിയെ കണ്ടിട്ടു ദിവസമെത്രയായി, എന്നാ ഇവിടെങ്ങുമില്ലോ? അതോ ഇങ്ങോട്ടൊള്ള വഴിയൊക്കെ മറന്നോ? (സ്വഗതംപോലെ) എന്റെ കാലിന്റെ മുട്ടും കൊഴയും ഏന്തേടിപ്പോ! കൊ

റച്ചു മുക്കുട്ടു പുരട്ടാമെന്നു കരുതി. ഓ, ഇവിടെ ഇരുന്നേ!....(തടുക്കു് ഇടുന്ന ശബ്ദം.) മുട്ടിനും കൊഴക്കും നീരുകൊണ്ടിട്ടുണ്ടു്. തുമ്പോങ്കാരൻ വൈദ്യൻ കൊടുത്തയച്ചു മുക്കുട്ടാ!....

ശങ്കരൻ: ആകാശത്തൊക്കെ കാറുകൊണ്ടിട്ടുണ്ടു്. വാ തക്കാൻക്കു്....

നാ: ശരിയാ ശങ്കരൻകുട്ടി! കിഴക്കു് കാറുകൊണ്ടാമതി....എന്റെ മേലാസകലം വേദന തൊടങ്ങാൻ (ചിരി)

ശ: ഓ! നാണപിള്ളപേട്ടനു് അത്രവലിയ വാതക്കു റൊന്നമില്ല....

നാ: (ചിരിച്ചു്.) ഞാ!....വയസ്സായില്ലോ? അമ്പതു കഴിഞ്ഞു ദിനമൊന്നും വരരുതെന്നു പാഞ്ഞാലൊക്കുമോ?

ശ: നമ്മുടെ ചേരിക്കലെ താമസക്കാരുൻ തോമ്മാമാപ്പിളയൊണ്ടൊയെന്നു തിരക്കിയിറങ്ങിയതാ ഞാൻ.

നാ: തോമ്മായിന്നു ഓമല്ലുക്കു് പോകുമെന്നായിന്നലെ കണ്ടപ്പോ പറഞ്ഞു....!

ശ: അയാടെ വീട്ടിൽ ചെന്നപ്പോഴാ ഞാനതിനെത്തേ!

നാ: (രഹസ്യമെന്നപോലെ) തോമ്മായുടെ പേട്ടന്റെ മൂത്ത പെണ്ണിനെ കെട്ടിച്ചയക്കാണൊരാലോചനയൊണ്ടു്, അതിന്നോ മറ്റൊരാ പോയതാ!....

ശ: റാഹേലുചെമ്പിള അതു പറഞ്ഞു. തിരിച്ചു നടക്കുമ്പോൾ, ഞാൻ കരുതി ഇവിടെ നാണപിള്ളച്ചേട്ടനെ കണ്ടിട്ടു പൊയ്ക്കുളയാമെന്നു്.

നാ: കല്യാണക്കാര്യം പറഞ്ഞപ്പോഴാ മറ്റൊരാൾ കാര്യം ഓർമ്മിച്ചു! (വിഷയംമാറ്റി) ഓ! ഒന്നു മുറക്കു ന്നോ? (പാക്കു് കഷണിക്കുന്ന ശബ്ദം. അടക്കിയ സ്വരത്തിൽ) എന്റെ മോളു് പാറക്കുട്ടിയിവിടെങ്ങാനുമുണ്ടോ....? ഇല്ല! അവളു് വെള്ളംകോരാൻ കിണറ്റിൻകര പോയെന്നാ തോന്നുന്നേ!

Gram: SHANKAR

Phones { Office : 23
 Residence: 34

SHANKAR TOOLS & IMPLEMENTS

Manufacturers of Sledge hammers
 quality Agricultural Implements,
 estate & Garden tools, well pulleys,
 C. I. Pans, Bench vices,
 Handpumps Etc.

PARLI P. O. - 678 612

PALGHAT-KERALA

With best compliments from :

N. K. PODUVAL & CO.

ENGINEERS & MERCHANTS

KOTTAYAM

Phone { Office : 3460, 2516
Res : 2092, 3052

With best compliments from :

**BIJOY
TEXTILES**

BALIAPATAM,
CANNANORE-10

Phone { Resi : 435
Shop: 635

ആശംസകൾ

**ജയഭാരതി
സ്വീറ്റ്സ്
സ്റ്റാൾ**

തലശ്ശേരി

(മുറക്കാൻ വായിലിട്ടു ചവച്ചുകൊണ്ട് സംസാരിക്കുന്ന പ്രതീതി.) മറ്റാരെയെങ്കിലും.... തുറന്നു കാണാൻ വൈദ്യന്റെ കാര്യം പറഞ്ഞില്ലേ? അയാളോട് മാസത്തി മൂന്നുവട്ടെങ്കിലും ഇവിടെ വരുന്നതെന്തിനാണിറിയോ? (കുസൃതിച്ചിരിയോടെ) എന്റെ വാതക്കാലുനോക്കാനെന്നല്ല!

ശ: അയാളു പിന്നെന്തിനാ വരുന്നേ?

നാ: ഞാ! പറയാം! (അടക്കിരഹസ്യം പറയുന്ന മട്ടിൽ) എന്റെ പാറുക്കുട്ടിയെ അയാളുടെ മോനെ കൊണ്ട്....കല്യാണം കഴിപ്പിക്കണം....!

ശ: ഓഹോ!....

നാ: സ്വന്തം സൗകര്യം ഉള്ളവനാ വൈദ്യൻ. വൈദ്യംകൊണ്ട് നല്ലൊന്നം നേടിയിട്ടുണ്ടു്. പിന്നെ, കുടുംബസൗഹൃദം കരക്കൊന്നം! എന്നാലും. ഞാൻ.... ഇതുവരെയെന്നമത്ത് തീട്ടമായി പറഞ്ഞിട്ടില്ല.

ശ: ഇല്ലേ?....

നാ: അങ്ങനത്തു വിട്ടുപറയാമോ? എനിക്കാണെങ്കിൽ അവളല്ലേയുള്ളൂ.... എല്ലാമായിട്ടു്....

ശ: ഞ്ങ!

നാ: പിന്നെ സൗത്തിലൊന്നും എനിക്കത്ര കൊതിയുമില്ല. സൗത്തൊളളൊരു ചെയ്യുന്ന കൊള്ളരുതായ്മകൾ കൊറെ കണ്ടിട്ടുള്ളവനാ ഞാൻ! അതു കൊണ്ട്....സൗത്തൊന്നും നോക്കുന്നില്ല....

ശ: (താല്പര്യമില്ലാത്ത തരത്തിൽ) എല്ലാം നോക്കണം! എങ്കിലും ആളിനാണ്. അത്മത്തെക്കാൾ പ്രധാനം....

നാ: വൈദ്യന്റെ മോനാണെങ്കിൽ, കൊറച്ചൊരു അധികപ്രസംഗിയാണോ കേട്ടതു്! വൈദ്യനുണ്ടാക്കുന്ന മൊതലു് ദീപാളികളിക്കുമോയെന്നോ?

ശ: ഓഹോ! സാധാരണ അങ്ങനൊക്കെ സംഭവിക്കാം.

നാ: കള്ള കടിക്കുമെന്നുപരെ പറഞ്ഞ കേട്ടു.... നല്ല പെക്കൊച്ചിന്റെ കൂടെ കെട്ടിയാൽ....അവൻ നന്നായിക്കൊള്ളുമെന്നാ വൈദ്യന്റെ ലാക്കു്....

ശ: കാക്കയ്ക്കും തൻകുഞ്ഞു് പൊൻകുഞ്ഞു് എന്നല്ലേ!

നാ: (ചിരി) അതെ! എല്ലാമറിഞ്ഞൊണ്ടു് പാവം പിടിച്ചു എന്റെ മോളെ പാറുക്കുട്ടിയെ പറഞ്ഞയക്കുന്നതു ശരിയാണോയെന്നാ എന്റെ ചിന്ത! (ആലോചിച്ചു്) അവക്കാണ്....പ്രയം....പത്തിരപത്തിരണ്ടായി. എന്നും എന്നും എന്റെ നോട്ടോ വാക്കും അവളനുസരിക്കുമെന്ന കരുതാനൊക്കുമോ

ശ: നേരാണ്....

നാ: നാട്ടിലാണെങ്കിൽ പുവാലന്മാരു് മണം പിടിച്ചു നടക്കുവാ! പെണ്ണുങ്ങളെ കാര്യമല്ലേ!..... ഞാൻ ലോകം കൊറെ കണ്ടുകഴിഞ്ഞവനാ!.... (ദീർഘനിശ്വാസം)

ശ: പ്രതീക്ഷിക്കുന്നതല്ലല്ലോ ചേട്ടാ ജീവിതത്തിൽ കണ്ടുകിട്ടുന്നതു്.

നാ: നേരം കണ്ടെത്ത!....എന്റെ ജീവിതം എന്നെ അതു പറിപ്പിച്ചതാണു്.... പഴയ കാലമൊക്കെ ഓർമ്മിക്കുമ്പോ....എന്റെ സുമതിയെക്കുറിച്ചു്.... ഓർമ്മിക്കാത്ത ദിവസമില്ല. (ഗൽഗലം) സുഖമല്ലാതെ ഞാനൊക്കെത്തു് ഒന്നുമറിഞ്ഞിട്ടില്ല....എന്നാൽ ദൈവം അതു് തുടരാൻ അനുവദിച്ചില്ല. എന്തിനാ ഞാനിതൊക്കെ ശങ്കുൻകുട്ടിയോടു പറയുന്നേ?....

ശ: പറയണം ചേട്ടാ!....ജീവിതത്തെ മുഖത്തോടുമുഖം കണ്ടുവരല്ലേ! നിങ്ങളൊക്കെ!....

നാ: അതെ! എന്റെ അനുഭവത്തിന്റെ ഭാരമൊന്നു കുറയ്ക്കാൻ, അത്താണി തേടിയലയുമ്പോൾ, ഇതു കേൾക്കാനെങ്കിലും ഒരാളെ കിട്ടുന്നതു് അപൂർവ്വമാണു്....എന്തെല്ലാം അവലങ്ങളിൽ കേറിയിറങ്ങി, വഴിപാടുകൾ എത്രയോ ഞാനും എന്റെ

★ എന്റെ ശകുന്തള ★

പി. സി. വിദ്യാത്മി

ആശ്രമോപന്തത്തിലെ പൂച്ചപ്പിടിക്കിടാങ്ങളെ—
യാരുമില്ലാത്തതെങ്ങിനെയെ നീ ശകുന്തളേ!

പൊറുത്ത ചുരുങ്ങിയ മുലയൂണ്ണുവാൻ ഭാഗ്യം—
കിട്ടാത്ത നിനക്കിതു യോഗ്യമാണല്ലോ ഭദ്രേ.

പൊറുപ്പോൾ തന്നെ നിന്നെ വെടിഞ്ഞ മാതാവിനെ—
പുറനി വല്ലപ്പോഴും വല്ലതുമോക്കാറുണ്ടോ?
സുസ്തോധത്തിലല്ല കാമത്തിനുഭോഗത്താൽ
നിൻ പിതാമഹ്യന്മാർക്കു താപസൻ വിശ്വാമിത്രൻ
കുഞ്ഞിളം കാലം കയ്യും കടഞ്ഞുകരയും നിൻ
പൊന്നൊളിപ്പുമെന്തെ കണ്ടുമാറ്റാത്ത തപോധനൻ
തൻമകളായി നിന്നെ വളർത്തി കാരുണ്യത്താൽ
ബ്രഹ്മചര്യത്തിൽതന്നെ വൈരാഗ്യം വരിച്ചവൻ
ലൗകികസ്നേഹത്തിന്റെ വിശ്വജ്ഞസ്സാമന്തം.
കൗതുകാൽ നിനക്കോതിപ്പിറപ്പിക്കയും ചെയ്തു

ഗൌതമിമുത്തശ്ശിക്കു നീ പ്രിയങ്കരിയല്ലോ
ഗാർഹസ്ഥ്യ ധർമ്മം നിന്നെയുപദേശിക്കാറില്ലേ?
അനസൂയയും പ്രിയംവദയും നിന്നോടോപ്പം
മുയിരുന്നായിരായി വർത്തിക്കുന്നില്ലേയിനും?
എങ്ങനീ താലോലിക്കും മാൻപൈതൽ ദീപ്തപാംഗൻ
എങ്ങനീനന്നമയം വന്നുജ്ഞാസം നികാരാണി?
കന്യതിക്കാരൻ ശാർങ്ങരവനങ്ങില്ലേ; നിന്നെ
വികൃതിപൊല്പിട്ടയാൾ കളിയാക്കിപ്പോയില്ലേ?
അമ്മിഞ്ഞ നണയുവാൻ കിണയും നിനക്കെന്നെ—
രമ്മയായ് നിൻപുവായിൽ ഭംഗീരവ വെള്ളം തന്ന—
ശകുന്തപുരവകളാശ്രമാംബരത്തിൽ വ—
ന്നശകം നിന്നെക്കാണാൻ കൊതിക്കാറുണ്ടാവില്ലേ!
ഇക്കഥയെല്ലാമിന്നു നീ മറന്നുവോ, നിന്റെ—
വല്ലഭപ്പൂവായും താരണിച്ചിറകുവു.,
താരണ്യപ്പൊലിമയും താമരക്കളങ്ങളും
തോഴിമാർ കളിവാക്കുമൊക്കെയും സ്വപ്നംതാനോ!

'താരണിച്ചിറകും', ഞാൻ വെറുതേ പറഞ്ഞുപോയ്
ആശയുണ്ടായാലും നീ പുവറുക്കൊരില്ലല്ലോ!

ഇളം പൂച്ചപ്പിടിക്കും മാനിനും മരത്തിനും
തെളിനിർ കൊടുക്കാതെ നീ കുടിക്കാറില്ലല്ലോ!
തെന്നലേറൊരു കൊച്ചുതളിരേ പൂവോ താഴെ—
തെന്നിവിടാൻ നിനക്കും വേദനിക്കുറുണ്ടല്ലോ!
ഇന്നലെ മൊട്ടായവയിന്നിതൾ വിടർത്തുമ്പോൾ
സുന്ദരി നിനക്കുള്ളിലുത്സവപ്പൂപ്പല്ലോ!

എങ്ങനീ ശകുന്തളേ, യിപ്പഴം കഥകേട്ടാൽ
ഒന്നുമേയോർമ്മിക്കുവാൻ നിന്നെക്കാണാവില്ലല്ലോ!
മോതിരം കൈമാറുവാൻ ശപഥം പറയുവാൻ,
ഗാന്ധർവ്വചുരടിന്മേലും പൂക്കൾ ബന്ധിക്കുവാൻ,
ഹരം, ശകുന്തളേ നമ്മൾ കണ്ടതില്ലല്ലോ തമ്മിൽ
നീയിനും പ്രകൃതിതൻ ഗർഭത്തിലല്ലോ വസേ!

കാരാണിത്തുമ്പോലങ്ങളായിരം കൈകൾനിട്ടി—
യാറില്ലം കിണറിലുമുതൽ നിറയുമ്പോൾ
മിന്നൽ പൊന്നണിത്തേരിൽ സഞ്ചരിച്ചുകൊണ്ടേതോ
സുന്ദരസ്തുതിപ്പോൽ നീ യാതൊരു തേടുന്നണ്ടോ..
ജലബിന്ദുവായ് വന്നുസ്തുതിയിൽ ലയിച്ചുനീ
തളിരായിലായി സുമായ് ഫലമായി;
ഒന്നാളൊരുപുമാനണ്ണു മാഹാരംതന്നിൽ
സരസം കലർന്നു നിറയുമ്പോൾ ചേരാം
അങ്ങനെ പുരുഷന്റെ വീര്യമായൊന്നു നീ
മംഗളേയുടൻകൊൾവാൻ തപംചെയ്യുകയാവാം..

ഭീതിയാശ്രമം ചേർന്ന മതിമാനൊരു രാവിൽ
കുതും കലനോളാമിണയെപ്പണയമ്പോൾ;
ഇളകിച്ചാഞ്ചാടി നീ യൊഴുകിച്ചെല്ലാം മെല്ലെ—
യിളമാൻമിഴിയാളാം വധുവിന്നുദരത്തിൽ
പിന്നീട് കാലംവന്നാൽ മറ്റൊരു പുമ്പാറുപോൽ
മന്നിന്റെ മാറിൽവന്നു പറന്നുകുടിക്കാം നീ
അന്നനാം തമ്മിൽ കാണുമമലേ, ശകുന്തളേ—
യിന്നുനീയെന്നുംപുവിൻമണമായ് മാത്രം നിൽപ്പൂ!

സുമതി. നടത്തിയത്.... അതിന്റെ ഫലമായിട്ടാ
എന്റെ മോളെ പാറുകുട്ടിയെ, സുമതി പ്രസ
വിച്ചു!....
(ദീർഘനിശ്വാസം) എന്നിട്ട് നാലാം ദിവസം,
ആ ചോരക്കുഞ്ഞിനെ എന്റെ കയ്യിലിട്ട്
അവൾ (ഗർഭം) അവൾ പോയി.... തുവെള്ളപ്പട
വയടുത്തു, വെള്ള റക്കയിട്ട്, ചുരുളൊട്ടമില്ലാത്ത
നെയ്യുളിർ തലമുടി, പിന്നിൽ അററം കെട്ടി....
മുക്കിച്ചുവെച്ചു, ചോരച്ചുണ്ടിൽ പുഞ്ചിരി പ്രസ
രിപ്പിച്ചുനില്ക്കുന്ന, എന്റെ സുമതി.... അവളുടെ
ചിത്രം.... എന്നും ഞാൻ ഓർമ്മിക്കും.... എന്നെന്നേ
ക്കുമായി അവൾ വിട്ടുപോയി.... (കണ്ഠം ഇടി,
സുമതി.... ഞാനും ഒരിക്കൽ നിൻറടുത്തേക്കും....

ശ: അതൊക്കെ പോകട്ടെ നാണുപിള്ളച്ചേട്ടാ!....
നാ: (മുക്കു പിഴിയുന്ന ശബ്ദം) പോ യത്തൊക്കെ
പ്പോയി! ആ ചോരക്കുഞ്ഞിനെ കരുതി ഞാൻ
ജീവിച്ചു.... പിന്നെയൊരു കല്യാണവും കഴിച്ചു....
അതോടെ എന്റെ അധോഗതി തുടങ്ങി. രണ്ടാം
ഭാര്യ!.... നന്ദികെട്ട ശവം! അവളൊരു താടക
യായിരുന്നു. താടക!.... അയലത്തെ ഒരുത്തൻ
മായുള്ള അവളുടെ ബന്ധം അറിഞ്ഞപ്പോൾ....
എന്റെ ഉഗ്രരൂപം ഞാൻ കാണിച്ചു.... അടുത്ത
രാത്രിയിൽ, കാമുകനുമൊത്തു അവൾ ഒളി
ച്ചോടി.... ഞാൻ തിരിച്ചു കൊണ്ടുവരാൻ കൊതി
ച്ചില്ല!.... പക്ഷേ നാട്ടിൽ എനിക്ക് എന്റെ കുഞ്ഞു
മൊത്തു കഴിയാൻ വയ്യതായി.... വസ്തുക്കളെല്ലാം

പാട്ടും കൊടുത്തിട്ട്, ഞാൻ അവിടം വിട്ട് ഇവിടെ വന്നു....

ശ: ചേട്ടൻ ഇവിടെ വന്നത് എനിക്ക് നല്ലയോർമ്മയുണ്ട്. അന്ന് എനിക്ക് പതിനേഴു വയസ്സുണ്ട്.

നാ: മാധവൻപിള്ളയുടെ നിബ്ബന്ധംകൊണ്ടാണ് ഞാനിവിടെ സ്ഥിരതാമസമാക്കിയത്. സ്നേഹമുള്ളവർ ഇനിയും ബാക്കിയുണ്ടെന്ന് ഞാൻ കണ്ടു.... (കാൽപ്പെരുമാറ്റം...) അതാരാ! മോളു് പാറുക്കുട്ടിയറങ്ങോ?

ശ: അതെ ചേട്ടാ....പാറുക്കുട്ടി വെള്ളവുമായി മുറത്തുകൂടെ പോയതാ!

നാ: (ചിരിച്ചു) ആളുകളെ വല്ലോം കണ്ടാ, അവൾക്കു വല്ലാത്ത നാണമാ!....എന്റെ സുമതിയുടെ തത്സമയപരമാ!....പൊന്നമേറ്റം....

ശ: നാണപിള്ളചേട്ടൻ വീട്ടിലോട്ടൊന്ന് വാണം. ചേട്ടൻ എന്നെ പറഞ്ഞയച്ചത് അതിനാണ്.

നാണം; മാതോംപിള്ളയെ കണ്ടിട്ടും നാളനാലഞ്ചായി വല്ലതും പറയാനുണ്ടെന്ന്....?

ശ: കാണം. എനിക്ക് നിശ്ചയമില്ല.

നാണം: അങ്ങോട്ടൊക്കെ വരണമെന്ന് നിനച്ചിരിക്കുകയായിരുന്നു. പാറുക്കുട്ടിയുടെ കാര്യവും ഒന്ന് പറയണം.—ആ തുമ്പോങ്കാരൻ വൈദ്യന്റെ നിബ്ബന്ധത്തെപറ്റി....പിന്നെ ഗൗരിക്കു് എങ്ങനെയാണ്?

ശ: അതുപോലെ, പഴയസ്ഥിതിതന്നെ.

നാണം; ഒരു പിഴിച്ചിലുനടത്തിയാൽ നടക്കാൻ പറ്റിയേയ്ക്കുമെന്നു തുമ്പോങ്കാരൻ വൈദ്യന്റെ പക്ഷം.... എന്തോ! എല്ലാം ദൈവനിശ്ചയം!....

ശ: ഞാൻ ഇപ്പോൾ ഊങ്ങട്ടെ! ചേട്ടാ!

നാ: തുമ്പോങ്കാരൻ വൈദ്യന്റെ കാര്യം പരേമ്പോൾക്കുറുക്കിത്തന്ന ഒരു വല്ലായ്മ?

ശ: ഒരു വല്ലായ്മയുമില്ല....

നാ: അയാളെ അത്ര എളുപ്പം ഇഷ്ടപ്പെടാൻ പാറുക്കുല ആക്കും....നിനക്ക് വലുതിരുതിയാണെങ്കിൽ....

ശ: ഞാൻ വേഗം ചെല്ലാമെന്നു പറഞ്ഞിട്ടാ ഇങ്ങോട്ടു പോന്നോ. എന്നാൽ....ഞാൻ....

നാ: മോളെ! പാറുക്കുട്ടി! ശങ്കരൻകുട്ടിയിറങ്ങുന്നേ! അല്ലേ! (ചിരി) മോളെ നീ അവിടെ ഒളിച്ചു കയ്യിറക്കിപ്പിറകിൽ നില്ക്കുകയായിരുന്നോ?... (ചിരി) (നടന്നുകയുന്നശബ്ദം)

രംഗം—ആറു്

മാധവൻപിള്ള: (സ്വഗതംപോലെ) ആരാ! കയറി വരുമെന്ന്? ഗോമതിയോ? കൂടെ, ഞാ! മകളാണ് കാൽതായനി.... (വിളിക്കുന്നമട്ടിൽ)....വാടി! കണ്ടെത്ത!....ഇങ്ങോട്ടുവാ!....

ഗോമതി: (അടക്കിയസ്വരത്തിൽ) ചെല്ലെടി; അടുത്തേക്ക്. മാധവൻപിള്ളയുടേഹമല്ലോ?

മാ: മോളെ! നിന്റെ അമ്മാവൻ ഉണ്ടോ വീട്ടിൽ?....

കാ: (മിണ്ടുന്നില്ല)

മാ: നീ മിണ്ടത്തിലേയ്ക്കാ?

കാ: (നിശ്ശബ്ദം)

മാ: മിണ്ടാപ്രാണിയാണോ നീ?...എന്റെ മോനെ വിളിക്കാം....നിങ്ങളു കൂട്ടുകാരാണോ?...എന്താ തലയാട്ടനെ? അല്ലേ?....

കാ: ഞ്ങം!....

മാ: എടാ ഗോപി!....ഗോപിയേ?...

ഗോപി: എന്തോ!....

മാ: ഇങ്ങോട്ടുവാ മോനെ! അതാ! വരുന്നു!....അവനെ നീ അറിയുന്നില്ലേ?...നിങ്ങൾ രണ്ടുപേരും ഈ അശോകത്തണലിൽ ഇരുന്ന് കളിക്കിൻ....ഞാൻ ഇപ്പോൾ വന്നേക്കാം.... (നടന്നുമാറുന്ന ശബ്ദം)

ഞങ്ങളുടെ നൂതന സമ്പാദ്യ പദ്ധതികൾ

അനശ്ചര: നിക്ഷേപകർക്ക് നിശ്ചിത കാലത്തിനു ശേഷം മാസംതോറും ഒരു

നിശ്ചിത സംഖ്യ നൽകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന അക്ഷയ നിക്ഷേപം.

ഐശ്വര്യ: നിക്ഷേപസംഖ്യ നിശ്ചിത കാലയളവിനുശേഷം ഇരട്ടിയായി തിരിച്ചു നൽകുന്നു.

ഗൃഹലക്ഷ്മി: ആകർഷകമായ പലിശ നൽകുന്ന പ്രതിദിന നിക്ഷേപ പദ്ധതി.

കൂടുതൽ വിവരങ്ങൾക്ക് സഭയും ഞങ്ങളെ സമീപിക്കൂ

എം. സി. സി. ബേങ്ക്
ലിമിറ്റഡ്.

ഹെഡ് ഓഫീസ്: കോഴിക്കോട്-2.

ഗോ: (സ്നേഹത്തോടെ) അശോകപ്പു നിനക്കിഷ്ടമെന്നോ പെണ്ണേ?...
 ക: പെണ്ണേന്ന് എന്നെ വിളിക്കരുത്. പറഞ്ഞേക്കാം.
 ഗോ: നിന്റെ പേരെന്താ?...
 ക: കാർത്ത്യായനി.
 ഗോ: കാർത്ത്യായനിക്കു് അശോകപ്പുക്കൾ ഇഷ്ടവാനോ?
 ക: ഞാ!...
 ഗോ: എന്നാൽ...ഞാൻ ഒടിച്ചുതരാം....
 ക: അന്ന് പടിയിലിരുന്ന് വഴിമുടക്കിയത്....?
 ഗോ: നീയത്രമുന്നിട്ടില്ല അല്ലോ....? നിനക്ക് അരി യുണ്ടായിഷ്ടവാനോ?...
 ക: ഞാ!...
 ഗോ: അശോകപ്പുവിനേക്കാളിഷ്ടവാനോ?...
 ക: രണ്ടുമിഷ്ടമാ!...
 ഗോ: കൊതിച്ചി!....(പിരിച്ചു) എന്നാ വാ! നമുക്ക് അമ്മകിടക്കനുമുറിയിലേക്കുപോകാം....
 (കമ്പ് ഒടിക്കുന്ന ശബ്ദം!....ഇലകൾ ഇളകുന്ന ശബ്ദം) ഓ!...ഈ പുങ്കുലകൾ കയ്യിൽവെച്ചോ!.. വാ! നമുക്ക് നടക്കാം....(നടക്കുന്ന ചുവ്വ)
 ഗോമതി: ഗൗരിച്ചെച്ചി ഇവളെ ഓക്കുന്നോ?...ഈ കട്ടിലിനടുത്തു നില്ക്കുന്ന ഈ കൊച്ചിനെ?...
 ഗൗരി: ഞേ!.....ഗോമതിയോ? വന്നുതന്നായി. (ഗൽഗദം)....
 ഗോപി: അമ്മയെന്തിനാകരേനെ?...ഞെ? ഗൗരി: ഒന്നമില്ല മോനേ!...
 ഗോപി: ഞാൻ കണ്ണിരുട്ടുകാം!....അമ്മ ഇനീം കരയല്ലേ...
 ഗൗ: ഇല്ലമോനെ!....ഈ കിടപ്പിൽ....തളന്ന് എത്ര നാളായി....
 ഗോ: ചേച്ചി!....എല്ലാം....മരണം....
 ഗൗ: മരണം....(ഗൽഗദം)എന്നു മാറാൻ ഈ തളർവാതം? (ഭീഷണിഗ്യാസം.) ഗോമതി പെറ്റുകിടക്ക വേദം....പൂജയ്ക്കായിക്കൽ ഞാൻ വന്ന് ഇവളെ കണ്ടോ!....എത്രനേരം അവളെ മടിയിലെടുത്തു വെച്ചു കളിപ്പിച്ചതും....(ഗൽഗദം)
 ഗോ: അമ്മ പിന്നേം കരയുകയാണോ?
 ഗൗ: (ഗൽഗദത്തോടെ)അല്ലമോനെ! ഞാനറിയാതെ കണ്ണുനീർത്തതാ!....മോളേ! കാർത്ത്യായനി!.... ഇങ്ങുവാ എന്റെ അടുത്തു!....
 ഗോ: അടുത്തുചെല്ലു മോളേ!...
 ഗൗ: ഇവിടിരി!....ഞാനെന്നു കാണട്ടെ നിന്നെ!.... കണ്ണീരിലൂടെയാണെങ്കിലും....നല്ലതുപോലെ കാണട്ടെ!....ഞാ! അമ്മേടെ തത്സംഗ്രഹം! ആ മൂക്കും പുറികോം....ആ തലമുടിയും....!ഗോപി! നി അവൾക്കെന്തുകൊടുത്തു?...
 ഗോ: അശോകപ്പുവു....അരിയുണ്ടോ!...
 ഗൗ: അറയ്ക്കുകയ്ക്ക് പൂവൻപഴം കണ്ടും. എടുത്തുകൊടുക്കും....
 ഗോ: നിങ്ങൾ കട്ടികൾ അങ്ങോട്ടുപോയിൻ!...
 ഗോ: വാ! കാർത്ത്യായനി....പോകാം....
 ഗോ: ഇലഞ്ഞിത്തണലിൽ വെർത്താനം പറഞ്ഞു് കളിക്കിൻ! കേട്ടോ!...
 ഗോ: പോകാമോ!....(നടക്കുന്നശബ്ദം.)
 ഗൗ: ഗോമതിയും നന്നു പടച്ചുപോയി'....എന്താ?..
 ഗോ: ഒന്നമില്ല ചേച്ചി!.... എല്ലാവർക്കുമില്ലേ ദുഃഖം!..
 ഗൗ: നിനക്കെന്താ ദുഃഖം?...ഞാനിങ്ങനെ എല്ലാവർക്കും ഭാരമായി, ഗവംപേരലെ ഈ കട്ടിലിൽ.... ഇങ്ങനെ ജീവിക്കുന്നതെന്തിനാ?...സ്നേഹമുള്ളൊക്കു് നിത്യഭാരമായി....(വേദന ഭ്രാന്തായിപ്പിടുന്ന പിരി.)
 ഗോ: ഈ മുറിയിൽ ആരേങ്കിലും വന്നാൽ ഗൗരിയിങ്ങ

നെ പറഞ്ഞുതുടങ്ങും....ഞാൻ പോയേക്കാം (ഗൽഗദം.) നിങ്ങൾ സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്ക! ഞാനങ്ങോട്ടു പുറുവത്തേക്കു് പോകാം....(നടക്കുന്ന ശബ്ദം)
 ഗൗ: പാവം മനുഷ്യൻ!....അദ്ദേഹത്തിന് എന്തുവേദനയാണെന്നുണ്ടാക്കുന്ന?...ഈ കിടപ്പിലും എന്നോടെത്തൊരുസ്നേഹമാ!.... ഓ പോയതു കണ്ടോ? കണ്ണീരുടച്ചുകൊണ്ടു്....(ഗൽഗദം)....കണ്ണീരു ഇവിടെ തീരുന്നകാലമുണ്ടാകുമോ?...ഇത്ര സ്നേഹമുള്ള ഒരു മനുഷ്യനെ ഞാങ്കണ്ടിട്ടില്ല ഗോമതി!.... ലോകം എത്രനല്ലതാ!....സ്നേഹത്തിനു പകുറംകൊടുക്കാൻ....എനിക്കു വേദനയേയുള്ളു....അല്ലാത്തൊന്നിനുമി കിടിപ്പിൽ എനിക്കു കഴിവില്ല!.... ഞാൻ കടപ്പായപ്പോഴാണ് മനുഷ്യരുടെ സ്നേഹത്തിന്റെ ആഴം കാണുന്നത്....(വേദനിച്ചു്)ഞാൻ എന്തുചെയ്തിട്ടാ ഗോമതി എന്നെ നിങ്ങളൊക്കെ സ്നേഹിക്കുന്നേ?''
 ഗോ: (ദുഃഖം മുറിയുമട്ടിൽ) ചേച്ചി!....
 ഗൗ: പറയൂ! എന്തിനെനെ നിങ്ങൾ സ്നേഹിക്കുന്നു?..
 ഗോ: (വിവരമായി) ചേച്ചി!....
 ഗൗ: ഇല്ല! ഞാൻ (ഗൽഗദം) നിങ്ങളെ വിഷമിപ്പിക്കുകയില്ല....എന്നാലും ഇവിടെ ഈ കിടപ്പിൽകിടന്ന്, പുറയുടെ തട്ടുമാത്രം നോക്കിക്കൊണ്ടു് ഞാൻ ചിന്തിച്ചുപോകാം!....ഈ ലോകം എത്ര സുന്ദരമാണ്. ഇതിലെ മനുഷ്യർ എത്രനല്ലവരാണ്..
 ഗോ: എല്ലാവർക്കുമുണ്ടുചേച്ചി!.... ദുഃഖം....ദുഃഖത്തിൽ എല്ലാവരും സമന്മാരാണ്....മനുഷ്യരുടെ സമത്വം അതിൽ മാത്രമേയുള്ളൂ....
 ഗൗ: നേരം നീ പറയുന്നേ!....(ഗൽഗദം)
 ഗോ: (വിഷയം മാറ്റാനെന്നമട്ടിൽ) കാർത്ത്യായനിയുടെ യുദ്ധം വീടുവിട്ടിറങ്ങിയിട്ടു് (ഗൽഗദം)
 ഗൗ: എവിടെപോയി?

മഹാഭാരതവും സമ്പൂർണ്ണമായ
 ഞവും ഗദ്യത്തിലവതരിപ്പിച്ച
 ഡാക്ടർ പി. എസ്സ്. നായരുടെ

മഹാഭാഗവതം

(ഗദ്യം)

അഷ്ടാദശപുരാണങ്ങളിൽ പരമശ്രേഷ്ഠമായ മഹാഭാഗവതം നല്ല ലളിതമായ മധുര ഗദ്യത്തിൽ—പദ്യത്തിൽ വായിച്ചുസ്വദിക്കാൻ കഴിവില്ലാത്തവർക്ക്—ആകാം ഇത് ഏറ്റവും വലിയ അനുഗ്രഹമാണ്. ഭാഗവതം ഭക്തീപുര്യം പാരായണം ചെയ്യുന്നവരും ശ്രവിക്കുന്നവരും സ്വർപാപവിമുക്തനായി മോക്ഷത്തെ പ്രാപിക്കുന്നു.

ഡെമ്മിട്ട് സൈസിൽ 606 പേജ് കട്ടിബയൻ 30-00 പോസ്റ്റേജ് 4/50. എല്ലാ പ്രധാന പുസ്തകശാലകളിലും കിട്ടും. ഇല്ലെങ്കിൽ അഡ്വാൻസ് സഹിതമെഴുതുക.

വിദ്യാരംഭം പ്രസ്സ് (P) Ltd.
 ആലപ്പുഴ

ഗോ: ആക്കും ഒരറിവുമില്ല....
 ഗൗ: ഒന്നിനും ഒരു അർത്ഥവുമില്ലെന്നു തോന്നും ചില
 പ്ലോയോക്കെ!....എന്നിവയെങ്ങി മനുഷ്യൻ ഇങ്ങ
 നെ ദുഃഖിക്കണം?....
 ഗോ: ഞാനിവിടെ നിന്നാൽ ചേച്ചിയിങ്ങനെ അതു
 മിതം പറഞ്ഞു കൂടുതൽ വിഷമിക്കും.....
 ഗൗ: നേരം!....വേണ്ടപ്പോഴവരെക്കാണുമ്പോഴ വേദന
 യുടെ വേലിയേറ്റം.... (കാലൊച്ചകൾ)
 കാൽത്യാ: അമ്മേ നമുക്കു പോകാം....
 ഗൗരി: പഴം തിന്നോ കണ്ടേത?....
 കാൽത്യാ: തിന്ന....
 ഗൗരി: നിങ്ങളിനീം വരണേ?....
 ഗോമതി: വരാം! ചേച്ചി!....ഞാനിവിടെ എപ്പോഴും
 വരാം....
 ഗൗരി: എന്നാൽ....മോളേ!.... നിങ്ങളു് അദ്ദേഹ
 ത്തോടു പറഞ്ഞിട്ടേ പോകാവൂ!....
 മായവൻ: വരിൻ!....പൂമുഖത്തേക്കു്....
 (നടക്കുന്ന ശബ്ദം.)
 ഗൗരി: മോളേ!....
 മായ: കേശവൻനായരുടെ വിവരം....വല്ലതും....
 ഗോമ: ഇല്ല! ഒന്നുമില്ല....
 മായ: എങ്കിലും....ഈ മനുഷ്യൻ....എന്താ ചെയ്യുന്നേ?
 ഗോമ: എല്ലാം അനുഭവിക്കാം....
 മായ: അതല്ലാതെ വഴിയില്ലല്ലോ....പഴയ കാര്യങ്ങളൊക്കെ
 ഓർമ്മിക്കുമ്പോൾ....എന്തെല്ലാമാണ് ജീവിതത്തിൽ....
 എനിക്കുമുണ്ട്....ഓർമ്മകൾ.... അന്ന് അവസാനമായി....
 ഞാൻ നിന്നോടു് സംസാരിച്ച സന്ദർഭം....

[ഫ്ലാഷ് ബാക്ക്]

കതകിൽ തട്ടുന്ന ശബ്ദം.
 മായ: ഇവിടാരുമില്ലേ?.... (മുട്ടുന്ന) ഗോപാലപിള്ളയില്ലേ?....
 ഗോമ: (അകത്തു്) ഇല്ല!....(കതകു തുറക്കുന്ന ശബ്ദം)
 മായ: എനിക്കൊരു കാര്യം....
 ഗോമ: ചേട്ടൻ കാലത്തു പോയതാ!....എവിടെയോ!
 മായ: അഞ്ചു മണി കഴിഞ്ഞല്ലോ. ഉടനെ വരുമായിരിക്കും.
 ഗോമ: (പതുക്കെ) അറിഞ്ഞുകൂടാ. (അകലെ ഇടിച്ചുകൊണ്ട്.)
 മായ: മഴ തുടങ്ങാൻ പോകുകയാണ്. കടയുമെടുത്തിട്ടില്ല.
 തുലാവർഷമല്ലേ?.... അമ്മയോടു് ഇങ്ങോട്ടു് വരാൻ പറി.... ഓ!.... മഴ....
 (മഴ പെയ്യുന്ന ശബ്ദം. ഇടിച്ചുകൊണ്ടും മഴയും)
 ഗോമ: അമ്മയുമില്ല.
 മായ: ഇല്ലേ?.... ഹോ! എന്തൊരു കോരിച്ചൊരിയുന്ന മഴ! മഴ കഴിയട്ടെ ഞാനിവിടെയിരിക്കാം... മുറുക്കാനില്ലേ?
 ഗോമ: (നിശ്ശബ്ദം)
 മായ: മുറുക്കാൻ തട്ടുമുണ്ടെങ്കിൽ....ഇങ്ങോട്ടു നിക്കിവയ്ക്കൂ
 ഗോമ: (നിശ്ശബ്ദം)
 (മുറുക്കൻതട്ടും നീക്കിവയ്ക്കുന്ന ശബ്ദം)
 മായ: ഗോമതി!....ഇത്ര ധീരതയിൽ ഒഴിഞ്ഞുപോയാലോ?.... നിന്നോടു്....
 ഗോമ: (നിശ്ശബ്ദം)
 മായ: നിന്നോടുമാത്രം ചോദിക്കാനുള്ള ഒരു കാര്യമുണ്ട്....(അടുത്തു വെട്ടുന്ന ശബ്ദം.)
 മായ: നേരിട്ടു് ചോദിക്കുന്നതുകൊണ്ട് ഒന്നും തോന്നരുതു്. (അല്പസമയം കഴിഞ്ഞു്) വളരെ നാളുകൊണ്ടു് വിചാരിക്കുന്നതും.... (മുറുക്കാൻ വായിലിട്ടുകൊണ്ടു സംസാരിക്കുന്ന മട്ടിൽ) ഒരവസരം ഉണ്ടാകാൻ കാത്തിരിക്കുകയായിരുന്നു. (അല്പം കഴിഞ്ഞു്) നിനക്കു് എന്നോടു് ഇഷ്ടമില്ലേ....?

ഗോമ: (നിശ്ശബ്ദം)
 മായ: എനിക്കു് ഒരാഗ്രഹമുണ്ട്....
 ഗോമ: (നിശ്ശബ്ദം)
 മായ: നമുക്കു്....
 ഗോമ: (പ്രതിഷേധരൂപത്തിൽ) എന്നോടു് ഇത്തരം പറയണ്ടാ!....
 മായ: ഞേ?....
 ഗോമ: എന്നോടൊന്നും സംസാരിക്കരുതു്. (മഴയുടെ ശബ്ദം അല്പം ശമിക്കുന്നു)
 മായ: എന്റെ ആഗ്രഹംകൊണ്ടു് പറയുന്നതാ. നിന്റെ ചേട്ടൻ ഗോപാലപിള്ളയും, അമ്മയും അനുകൂലികളാണു്.... നിനക്കു് വിരോധമില്ലെങ്കിൽ....
 ഗോമ: വേണ്ട!....
 മായ: അതെന്താ?....(എഴുന്നേല്ക്കുന്നമട്ടിൽ)ഞാൻ നിന്റെയടുത്തു്....
 ഗോ: (ഉഗ്രയായി) നില്ക്കവിടെ!....
 മായ: (പകച്ചു് പറയുന്നപോലെ) എനിക്കു്....
 ഗോമ: ഒന്നും കേൾക്കണ്ടാ!....
 മായ: നമുക്കു്....നമ്മുടെ കല്യാണം....
 ഗോ: അതു് ഈ ജന്മത്തില്ല (ഇടിവെട്ടി മഴശക്തിപ്പെടുന്നപ്രതീതി)
 [ഫ്ലാഷ് ബാക്കു് അവസാനിച്ചു.]
 മായ: അന്നു് അതു് നടന്നിരുന്നെങ്കിൽ....
 ഗോ: നടക്കേണ്ടതെല്ലാം നടന്നു....വാ മോളേ!....നമുക്കു് പോകാം....അദ്ദേഹത്തോടു് യാത്ര പറി....
 കായ: ഞങ്ങൾ പോകട്ടെ!....
 മായ: ചെല്ലുകണ്ടേ!

രംഗം ഏഴു്

[ഗ്രാമാന്തരീക്ഷം മരക്കൊമ്പുകളിൽ കാരറ്റ് ഇളകി വീഴുന്നുണ്ടു്. പക്ഷികളും മറ്റും മറച്ചിടുകളിൽ

കോഴിക്കോട്ടു് കല്യാണസാരികളില്ലേ?

വേണ്ടത്രയില്ലെന്നു് ചിലർക്കു് ഒരു പരാതിയുണ്ടു്. ഞങ്ങൾ സജ്ജമാക്കിയിട്ടുള്ള എയർ കണ്ടീഷണു് സാരി ഹാൾ — അനുരൂപ് — സന്ദർശിച്ചാൽ അവർ ആ അഭിപ്രായം തിരുത്തും, തീർച്ച.

അലങ്കാർ

ഫോൺ: 61117

കുടുംബങ്ങളുടെ വസ്ത്രാലയം.
 വിമൽ ഫേബ്രിക്കുകളുടെ
 അംഗീകൃത വ്യാപാരികൾ
 മിറായിതെരുവു്, കോഴിക്കോട്ടു്.

ചിലയ്ക്കുന്നു. അക്കലയെവീടെയോ പട്ടിയുടെ കർപ്പവൻകോഴിയുടെ കൂവൽ. ആടുമേയുന്ന വേളയിലുള്ള ഗംബും. പശുക്കുട്ടിയുടെ കാച്ചിൽ തുടങ്ങിയവയും ഉണ്ട് ഇടയ്ക്കിടെ]

ആ: [ഉറക്കെവിളിച്ചുചോദിക്കുന്ന മട്ടിൽ] എങ്ങോട്ടാ നാണപിള്ളച്ചേട്ടാ ഈ മധ്യഹ്നസമയത്തു്?....

നാ: ആശാനോ? നീയെന്തോടുകൂടാ അവിടെ വിളയിൽ, വേലിക്കകത്തു്?....

ആ: (പച്ചച്ചിരിയോടെ) കൊറച്ചു്, കുറഞ്ഞോട്ടി പരിക്കാൻ ഇറങ്ങിയതാ!....കോയിക്കലേത്തെ ഗൗരിയമ്മയ്ക്കു് കഴുപ്പുണ്ടാക്കാൻ കഷ്ടയ്ക്കുന്നില്ലാടാനോ.... (കാര്യമായിട്ടു്) ഈ നടുവേലത്തു് ചേട്ടനെങ്ങോട്ടാ?....

നാ: എനിക്കു് മാതോംപിള്ളെ ഒന്നുകാണണം. ഇന്നങ്ങോട്ടു ചെല്ലാമെന്നു പറഞ്ഞിരുന്നു.

ആ: ഓ! അതാരികും ഇന്നു് കാരണോരഭ്യം അവിടെത്തന്നെയൊണ്....വിശേഷം വല്ലതുമൊണ്ടോ?

നാ: വിശേഷമെന്തെന്നാ? കൊറച്ചുനേരം വെടിപറഞ്ഞിരിക്കാമെന്നു കരുതി.

ആ: (ആത്മഗതംപോലെ) കുറഞ്ഞോട്ടിതേടി നാടായ കാടാക്കെ നടന്നു. [ങ്ങേഹം!....ഇപ്പോ മരുന്ന് ചെടിയുമില്ലാത്തായി].... ഈ വിളിയ്ക്കലാക്കെ നടന്നിട്ടു കിട്ടിയതു് ഓ! ഇത്രയും കുറഞ്ഞോട്ടിയോ! പിന്നെ കൊറച്ചു് ഭാരിലയും ചേണം. അതിനിന്നി എന്തെല്ലാം കണ്ടുകയറിയാൽ പററും.

നാ: [എനിക്കീ മരുന്ന്ചെടിയൊന്നു മറിഞ്ഞുകൂടാ. മഴലപ്പോകുന്നാരോട്ടു് പറഞ്ഞയച്ചാൽ]....നമ്മുടെ ശാസ്താവിനോടോ വല്ലോ മേപ്പാടുചെയ്യു്....

ഒരു ചൊമട്ടു് പിഴുതോണ്ടുവരും....

ആ: നേരാ! അതേ പററുന്നാ തോന്നണം, (അടുത്തു വന്ന പ്രതീതി.) ഞാന്നുടൊണ്ടു ചേട്ടാ! നമുക്കു് ഒന്നിച്ചു് നടക്കാം....

നാ: എന്നാ വാ! പോകാം!.... പിന്നെ? എന്തൊക്കെയൊണ് നാട്ടുവർത്തമാനങ്ങൾ ആശാനെ?

ആ: എന്നാ ചേട്ടാ! ഇങ്ങനെയൊക്കെകഴിഞ്ഞുകൂടുന്നവനു് നാട്ടുവർത്തമാനമെന്നറിയാൻ? (ഇളിച്ചുവിളിയോടെ) പിന്നൊരു സംഗതിമെങ്ങേ! മറ്റു ചെലയുടെ അവസ്ഥയുമായി തട്ടിച്ചുനോക്കൂ നമ്മളൊക്കെ ഭാഗ്യവാന്മാരാ. നാണപിള്ളച്ചേട്ടാ?.

നാ: അതെന്താ നീയങ്ങനെ പററേനെ?

ആ: കുറഞ്ഞോട്ടിം പിഴുതോണ്ടു് പുതുവലിലൊക്കെ നടക്കുമ്പോ, ഞാനോരോരുത്തരുടെ തലേവിധിയെക്കെ കഥയാ ഭാഷിച്ചു!

നാ: വിധിയുടെ കഥ വിചിത്രമാണാശാനെ! എല്ലാരുടേം കഴുത്തേലും കുറണം പൊട്ടിച്ചെറിയാൻ മേലാത്ത വലു ഒരു പററക്കല്ലു് വലുകല്ലു്! അതുംതൂക്കിക്കൊണ്ടുവേണം. ഈ ജീവിതമെന്ന കയത്തിൽ കിടന്നു് നീന്തിനീന്തി കരപററാൻ! ചില ഭാഗ്യവാന്മാർക്കു് കയറുപൊട്ടിച്ചു് കല്ലുകളയാനും കരപററാനും പററും! അല്ലാത്തവരു് കല്ലിന്റെ ഭാരംകൊണ്ടു് കയത്തിൽ താഴും!

ആ: ചേട്ടൻ പറഞ്ഞതു് പരമാത്മമാ! (തത്പരതയോടെ) [ചെലരൊണ്ടു്, നേരേവരുന്ന ഭാഗ്യം പുറംകൈകൊണ്ടു് തട്ടിക്കളയുന്നവരും! കുറച്ചു ദൈവസം മുമ്പു് പുക്കോയിക്കലെ ഗോമതിയേം കൊച്ചിനേം കണ്ടു. അവരുടെ കാര്യമൊന്നെടുത്താട്ടെ!....

നാ: അതെന്തെന്നാ ആശാനെ?

ആ: ആ സ്ത്രീക്കു് ഇന്നൊള്ള ഭൂരിതത്തിനൊക്കെ അവരു് തന്നെയാ ഉത്തരവേ!....

നാ: അതു നീയെങ്ങിനെ കരുതി?....

ആ: നാണുള്ളചേട്ടനായിരമോ ഒരു കാര്യം? മാതോംപിള്ളയേയും, ഗോമതിയെ കല്യാണംകഴിക്കാൻ

കൊതിച്ചുനടന്നതാ! അവടെ ചേട്ടൻ ഗോപാലപിള്ളയും മറ്റുള്ളൊരുമൊക്കെ അനുകൂലിച്ചതുമാ!

നാ: ഉം!....(തുപ്പുന്നശബ്ദം)

ആ: (സംബന്ധത്തിനുള്ള ഒരുക്കംവരെ ചെയ്തതല്ലോ) എന്നാൽ ഗോമതിയുടെ ഒരു പിടിവാശി....അതുനടന്നില്ല!....അല്ല ഒന്നു് ആലോചിച്ചുനോക്കൂ! അതു് അന്നു് നടന്നിരുന്നെങ്കി....അവൾക്കിന്നുള്ള ഭൂരിതമൊണ്ടോ? മാതോംപിള്ളയേയും, ഗോമതിയെ കല്യാണംകഴിക്കുകേയില്ലായിരുന്നു!....ഇന്നു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭൂരിതം ഉണ്ടാകുമായിരുന്നോ?.... ഗൗരീയമ്മ തളർവാതംപിടിച്ച് കുട്ടിലിൽ....ഒള്ള പണമൊക്കെ ചികിത്സക്കു്മന:സുഖമാണെങ്കിൽ....ഒരു കടകോളമെങ്കിലുമുണ്ടോ?....

നാ: എനിക്കു നിന്റെ തത്പരതാജ്ഞാനമൊന്നും മനസ്സിലാകുന്നില്ല. അങ്ങനെയായിരുന്നെങ്കിൽ, ഇങ്ങനെയായിരുന്നെങ്കിൽ—എന്നൊക്കെപറഞ്ഞു് ജീവിതത്തിന്റെ ലാഭനഷ്ടങ്ങൾ തിട്ടപ്പെടുത്താനൊക്കുമോ?

ആ: ഒക്കെത്തില്ലായിരിക്കാം. പക്ഷേ....അതൊക്കെ വിചാരിക്കാനൊക്കുമോ?....

നാ: (ഗൗരവത്തോടെ) ഒക്കണ്ടോ! പക്ഷേ....ആ ഗൗരിയെപ്പറ്റി....നീ....

ആ: അല്ല! ഞാൻ പറഞ്ഞതേയുള്ളു....ചേട്ടനു പിടിച്ചില്ലെങ്കിൽ....എനിക്കു്....ഓ! റാഫേലുചെമ്പിയുടെ കുടിവരെയൊന്നു പോണം. അവിടന്നു് കുറച്ചു മുഞ്ഞവേരും, രാമച്ചുവും എടുക്കണം.

നാ: ഓ! എന്നാലങ്ങനെയാവട്ടെ!....

ആ: നാണപിള്ളച്ചേട്ടൻ എന്നാൽ നാണോണ്ടാട്ടെ!....ഞാനങ്ങോട്ടു തിരിയട്ടെ! അവടെ കംസനെപ്പോലെ ഒരു പട്ടിയൊണ്....(അകലെ പട്ടിയുടെ കര)

നാ: ഞാനും കോയിക്കലേക്കു് പോകട്ടെ (നടന്നുവരുന്ന ശബ്ദം.)

രംഗം എട്ടു്—[ഗൃഹാന്തരീക്ഷം]

നാ: മോളെ! പററുകട്ടീ!....

പാ: (അകലെ) ‘‘തോ!’’

നാ: ഇങ്ങോട്ടൊന്നുവാ!

പാ: ഇതാവരുന്തേ!.... (അല്പംകഴിഞ്ഞു്) എന്തിനാ എന്നെ വിളിച്ചു?

നാ: അടുക്കളയിൽ എന്തൊന്നെടുക്കുവാരുന്നു? വലുതുറുതിയുള്ള ജോലിയെന്താ?

പാ: ഒന്നുമില്ലാ!

നാ: എന്നാലിവിടിരി....ഒരുകാര്യം പറയട്ടെ!

പാ: എന്താഹഹ!

നാ: മോളെ!....

പാ: ഞം?

നാ: നാളെച്ചേക്കു് എനിക്കു് മുത്തുറുവരെ പോകണം.

SHETTY

TEXTILES

AIRLINES BUILDINGS

KASARGOD

പാ: ഇപ്പോഴത്തെ അത്യാവശ്യം?
 നാ: പുരേടങ്ങളൊക്കെ നോക്കണം, പാട്ടക്കാരനെ യൊന്നും കാണണം കറച്ചുപണം വേണ്ടിവന്നേക്കും.
 പാ: ഓഹോ!....
 നാ: നാലഞ്ചുദിവസത്തെ താമസം വേണ്ടിവരും അവിടെ.
 പാ: നാലഞ്ചുദിവസമോ?
 നാ: ഞാ!
 പാ: ഞാൻ കൂടെ വരാം! അപ്പച്ചിയേയ്യമൊക്കെ കാണാമല്ലോ. എത്രനാളായി കണ്ടിട്ടു്. അപ്പച്ചിടെ മോടെകഞ്ഞിനെ ഞാൻ കണ്ടിട്ടുമില്ല....
 നാ: വേണ്ടോമോളെ! പിന്നൊരിക്കലാകാം.....ഞാൻ പങ്ങനാശ്ശേരിലും മാനാത്തുമൊക്കെ പോകും! മോളുടെപ്പന്നാൽ അതെന്നും പറഞ്ഞില്ല.
 പാ: ഞാൻ അപ്പച്ചിടെ വീട്ടിൽ താമസിക്കാം. അപ്പൻ പോയിട്ടുവന്ന് എന്ന് കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവന്നാൽ മതി.
 നാ: വേണ്ടോമോളെ! അവിടെ നമുക്കുപറ്റിയ സ്ഥലമല്ല. മോളു് കോയിക്കലേത്തു് താമസിച്ചാമതി.
 പാ: (മൗനം)
 നാ: ഞാനിന്നലെ പോയപ്പോ അവരോടും പറഞ്ഞു, പാ: വേണ്ടായിരുന്നു അതു്!....
 നാ: (ശ്രദ്ധിക്കാത്തമട്ടിൽ) ഗൗരിക്കട്ടേക്ക് നാലഞ്ചുദിവസം വർത്തമാനംപറയാൻ നീയൊരു കൂട്ടമാകുമല്ലോ,
 പാ: (മൗനം)
 നാ: നമുക്കെന്തൊക്കെ ഉപകാരം ചെയ്തവരാ അവർ! ആപത്തിൽ ഉപകരിച്ചവർ, സ്നേഹമുള്ളവർ. മുമ്പം നീനെ അവിടെ കൊണ്ടുപെന്ന് താമസിപ്പിച്ചിട്ടില്ല. ഇങ്ങനെ ആവശ്യം വരുമ്പോൾ....
 പാ: വേണ്ട അപ്പാ!....

നാ: നീനക്കു് അപ്പച്ചിമാരെ കാണാൻല്ലേ! അതു് ഇനിയൊരിക്കലാകാം. ഇത്തവണകൂടി നീ അവിടെ കോയിക്കലേത്തു് താമസിക്കു്,
 പാ: അപ്പൻറകൂടെ വരേണ്ടെങ്കിൽഞാൻ ഇവിടെത്തന്നെ താമസിപ്പോളാം!
 നാ: ഇവിടെ? തനിച്ചോ?
 പാ: എനിക്ക് വയ്യാ കോയിക്കലേത്തു് താമസിക്കാൻ
 നാ: അവർക്കു് അതിനൊന്നും വിഷമമില്ല മോളെ!
 പാ: ഞാനിവിടെ താമസിപ്പോളാം!....
 നാ: നീ തന്നെ ഇവിടെ എങ്ങിനെ താമസിക്കും?
 പാ: എനിക്കൊരു വിഷമമോ ഇല്ല.
 നാ: അതു വേണ്ടോമോളെ! ഞാൻ എല്ലാം പറഞ്ഞു് ഏല്പാട്ടുപെയ്തുകഴിഞ്ഞു. അതു നമ്മുടെ വിടാണെന്നു കരുതിയാൽ മതി.

രംഗം ഒൻപതു്

ഗൗരി: ഗോമതിയെ കണ്ടിട്ടു് മൂന്നാലുമാസമായല്ലോ?
 ഗോ: പുറത്തെങ്ങുമിറങ്ങാറില്ല ചേച്ചീ!... ഇന്നെന്തോ എനിക്കുതോന്നി ഇവിടെവന്ന് ചേച്ചിയെ കാണണമെന്നു്,
 ഗൗ: നന്നായി....എനിക്ക് ഉരിയാടാൻ ഒരാളെ കിട്ടുന്നതു്....എത്രസന്തോഷമാ!
 ഗോ: അതറിയാം എന്നാലും....
 ഗൗ: കാത്തുറപ്പായി വന്നില്ലേ?
 ഗോ: ഇല്ല, അവൾക്കു് പരീക്ഷ അടുത്തിരിക്കുവാ! അതുകൊണ്ടു് പഠിത്തംതന്നെ.
 ഗൗ: പഠിക്കണം. പഠിച്ചു മിടുക്കിയാവണം....എല്ലാം നന്നായിവരും!....
 ഗോ: ആ ഒരുവിചാരം മാത്രമാണു് ചേച്ചീ എന്നെ നില നിറുത്തുന്നതു്....

ഇംഗ്ലീഷ് മരുന്നുകൾക്കു്

ഉദയ ഫാർമസി

കോഴിക്കോട്-1

Phone: 74188

WITH BEST COMPLIMENTS FROM:

Grams: "GANESH"

Phone { Factory : 238
 Office : 66
 Resi : 108

K. Subraya Anantha Kamath & Sons

Manufacturers and Exporters of Cashew Kernels and Cashew Shell Liquid

KASARAGOD-670 121

യുവതീയുവാക്കളുടെ പേഷൻ സങ്കേതം

- * കോഴിക്കോട്ട് അത് മറ്റൊരുമല്ല-
ടെക്സ്റ്റൈൽഫെയർതന്നെ!
- * സുപ്രസിദ്ധമായ എസ്.കമററിന്റെ
അംഗീകൃത വ്യാപാരികൾ!
- * കലുറണ സാരികൾക്ക് എയർ
കണ്ടീഷണിംഗ് സെൽഷൻ-സിന്റർ!

**ടെക്സ്റ്റൈൽ
ഫെയർ**

ഫോൺ : 61987

മിറായിതെരുവ്, കോഴിക്കോട്

പുരോഗമനത്തിന്റെ പ്രതിച്ഛായയാണ് കേരളം

നമ്മുടെ ലക്ഷ്യം വീടപദ്ധതി പ്രദേശങ്ങൾ,
വൻകിട വിദ്യുച്ഛക്തിയുല്പാദന കേന്ദ്രങ്ങൾ,
ഫാക്ടറികൾ, തേയില-റബ്ബർ തോട്ടങ്ങൾ,
വന്യമൃഗസങ്കേതങ്ങൾ എന്നിവ പലതും
കണ്ടുനന്നായി ലഭിക്കാവുന്നതാണ്.

സുഖവാസസ്ഥലങ്ങളുണ്ടെന്നും

ഇവ സന്ദർശിക്കുവിൻ

വിശദവിവരങ്ങൾക്ക്

ടൂറിസ്റ്റ് ഓഫീസ്

പാർക്ക് വട്ടം,

തിരുവനന്തപുരം.

ഗൗരി. എന്റെ ഗോപിക്ക്....അവളെകൊടുക്കുമോ?
(നിശ്ശബ്ദം.)

എന്റെ അവസാനത്തെ ആശയാണത്. പ്രായ
മാകുമ്പോൾ അതുകണ്ട് നിറയാനുള്ള ഭാഗ്യം ഈ
കണ്ണുകൾക്കില്ല!....അതുകൊണ്ടല്ല.... എങ്കിലും...
ഞാൻ ഒരു മനുഷ്യസ്ത്രീയല്ലേ....? ആശയ്ക്ക് അറുതി
വന്നിട്ടില്ലാത്ത ഒരു സ്ത്രീ അതുകൊണ്ട് പറയുന്നതാ!
....അവളെ ഗോപിക്ക്....

ഗോ. (വിങ്ങിപ്പൊട്ടുന്നു.)
(ക്രമേണ രംഗം ശാന്തമാകുമ്പോൾ)

ഗൗരി. കേശവൻ നായർ ശബരിമലയ്ക്കു പോയിരിക്കു
വാനോ?

ഗോ. (നന്നത്തകണ്ണത്തോടെ) അതെ!

ഗൗരി. നാലഞ്ചുദിവസം കഴിഞ്ഞു വരും? അല്ലോ?
ഗോ. എന്നു പ്രതീക്ഷ....

ഗൗരി. ശങ്കരൻകുട്ടിയും അവരുടെ കൂടെപ്പോ പോയിരി
ക്കുന്നേ?

ഗോ. അതെ!....

ഗൗരി. ശങ്കരക്കുട്ടിക്ക് കുറച്ചുനാളായി കടുത്ത കണ്ണിത
മേതോ ഉണ്ട്....എപ്പോ കണ്ടാലും വാടിയ മുഖം
തന്നെ വാടിയമുഖം!....എന്തോ ദുഃഖം വഹിച്ചു
കൊണ്ടു നടക്കുകയാണ് പാവം!....ലോകത്തിലാ
രും ചീത്തയായിട്ടില്ല ഗോമതി!....എല്ലാവരും
നല്ലവരാ!....നന്മയുടെ തോതിൽ ഏറ്റക്കുറവുണ്ടെ
ന്നല്ലാത്ത ആരുമുണ്ടായി ചീത്തയല്ല.

ഗോ. ചേച്ചിക്ക് അങ്ങനെ തോന്നുന്നത്....ഞാൻ
പോലും ചെയ്യുന്നില്ല. പക്ഷേ എന്റെ അനുഭവം
മറിച്ചാണ്....നല്ലവരെ അപൂർവ്വമായിട്ടേ ഞാൻ
കണ്ടെത്തിയിട്ടുള്ള ചേച്ചി.... അന്ധകാരത്തിൽ അ
ങ്ങമിട്ടു നെയ് വളക്കുകയുണ്ട്. ആ ദീപങ്ങളെ
വിഴുങ്ങാൻ അവയെ ശ്വാസംമുട്ടിച്ചുകൊല്ലാൻ,
ഇരുട്ട് വെമ്പിനീക്കുകയാണ്....അവസാനം ദീപ
ങ്ങളും പൊലിയും. എല്ലായിടത്തും ഇരുട്ടാകും....
വാസ്തവത്തിൽ ഈ അന്ധകാരം മാത്രമല്ലേ യാഥാ
ർത്ഥ്യം?....അവിടവിടെ തെളിയുന്ന ദീപങ്ങൾ
അല്ല അസ്തിത്വമില്ലാത്തവ?....

ഗൗരി. എന്തോ.... (ഗർഭം)....

ഗോ. ചേച്ചി.... പാറക്കുട്ടിയുടെ കാര്യം കേട്ടോ?

ഗൗരി. എന്താ?...വിശേഷം?...അവളുടെ കലുറണ
നിശ്ചയിച്ചോ?....

ഗോ. ഇല്ല....അതിനുള്ള ഭാഗ്യം ഇനി അവൾക്കുണ്ടാക
മെന്നു തോന്നുന്നില്ല.

ഗൗരി. (ഭയനിയമായി) അതെന്താ?

ഗോ. അവൾ....അവൾ ഗർഭിണിയാണ്....

ഗൗരി. ഗർഭിണിയോ?....

ഗോ. അതെ ചേച്ചി!....ഈ നല്ലവരുടെ ലോകത്തി
ലെ മറ്റൊരു സംഭവം!....അവളെ ആരോ നശി
പ്പിച്ചിരിക്കുന്നു....അവർ അത് പാട്ടായി അങ്ങാ
ടിയിൽ പാടിയിരിക്കുന്നുണ്ടെന്നു!....

ഗൗരി. (ഗർഭപൂർവ്വം) എന്താ ഞാനി കേൾക്കുന്നത്?....

ഗോ. കള്ളമല്ല!....ആ പാവംപിടിച്ച കൊച്ചിനോടു
പോയിച്ചാൽ...ഈ ലോകത്തിലെ നല്ലവരുടെ കൂട്ട
ത്തിലൊരാൾത്തന്നെക്കുറിച്ചു ഇതിഹാസം പമച്ചു
കാണിക്കും?....

ഗൗരി. (വേദനിച്ചു) എൻറീശ്വര!....

ഗോ. ആ കുടുംമക കാണിച്ചിട്ട് ഒളിഞ്ഞുനടക്കുന്ന
മഹാപാപി...ആരെന്ന് ഇതുവരെ പുറത്തുവന്നി
ട്ടില്ല..... നമ്മുടെ നാട്ടിൻപുറത്തെ നല്ലവരി
ലൊരാൾ....

(രണ്ടുപേരും വിങ്ങിപ്പൊട്ടുന്നു.)

മാ. നിങ്ങൾ രണ്ടാളും എന്താണിവിടെ ചെയ്യുന്നത്.

ഗൗരി. (ഗർഭംതോടെ) ഒന്നുമില്ല....

ഗോ. (വികാരവിവശയായി) ഞാനിറങ്ങട്ടെ ചേച്ചി

ഗൗരി. ഇനി എന്താണിത്!....അതോ....കാണാൻ....
ഇടവരില്ലേ?...നേരം സന്ധ്യയായോ? (ക്ഷീണിച്ച്.)
എനിക്ക് എപ്പോഴും ഇവിടെ സന്ധ്യയാണെന്നേ തോന്നൂ ഈ മുറിയിൽ....(ഗൽഗദം)
ഗോ. പോകട്ടെ ചേച്ചി!....(നടന്നു മറയ്ക്കുന്ന ശബ്ദം)
(ജന്മം അകലെ മുസ്ലീം പള്ളിയിലെ വാങ്കവിളിയുടെ പ്രതിധ്വനി.)

രംഗം - പന്ത്രത്

[ശോകത്തോടുകൂടി പ്രതിധ്വനിപ്പിക്കുന്ന പശ്ചാത്തലം]

നാ. ഞാനെന്റെ ജീവിതത്തിൽ.... ആർക്കെങ്കിലുമൊരു ഡ്രോം ചെയ്തിട്ടുണ്ടോ?...പിന്നെ ഈ മനുഷ്യരല്ലോ....എന്നോടൊന്നെ കാണിക്കണോ?...
എന്നിട്ടും.... എന്തുകൊണ്ട്....വേദനയല്ലാതെ മരണവും എനിക്കു കിട്ടിയില്ല?...
പാരോ. അങ്ങനെയൊന്നു ഒരായുരമനു പീഡിപ്പിക്കണോ? ഇത്രയൊക്കെ കേൾക്കിയിരിക്കുകയോ?...
നാ. മനുഷ്യരേപ്പോൾ പാഞ്ഞുപറഞ്ഞു മടുത്തു.... ഇനി തുടങ്ങിയോടും മല്ലിയോടുകൂടെയാൽ....(കോപിച്ച്.)
നീയെന്തിന് ഇവിടെ വന്നു?....

പാരോ. വെറുതെ....

നാ. എന്തെന്ന്....വേദനിപ്പിക്കാനോ?
പാരോ. ഒന്നുമില്ല....ഒരു കാര്യം ഉണ്ട്....
നാ. (ദേഹത്തോടെ) പറ!....
പാരോ. റാഹേലുപെമ്പിളി എന്നൊക്കെ കാര്യം പറഞ്ഞു

നാ. എന്താണ്?...എത്ര റാഹേലാണ്?...
പാരോ. തോന്നാത്തത്ര പെമ്പിളി....റാഹേൽ....
നാ. അവളാണ്?...
പാരോ. കണ്ണിന്റെ കാര്യമാണ്....!

നാ. അങ്ങാടിപ്പാട്ടിന്റെ ശീലായിരിക്കും....
പാരോ. കണ്ണിനെ ചതിച്ചതു്....

നാ. (ഭയങ്കരമായി) ചതിച്ചതു്?...ആ റാ?...
പാരോ. ആശാൻ....ആശാനാണ്?...
നാ. (അക്കാനാവാത്ത കോപത്തോടെ) ആശാനോ?
പാരോ. ആനാണ്....

നാ. (ഭാലിച്ചുകൊണ്ട്) ആ തെങ്ങിയോ? ഇതൊരു പറഞ്ഞു അവളോട്?...
പാരോ. അയാളുതന്നെ.

നാ. ആരു? ആ തെങ്ങിയാ?
പാരോ. അതെ! അയാൾ ഏറ്റു പറഞ്ഞു. എന്ന് റാഹേലു പറഞ്ഞു

നാ. (വിങ്ങിപ്പിടിക്കുകയും....ക്രമേണ കരച്ചിൽ ക്ഷയിച്ചപ്പോൾ....ഗൽഗദപൂർവ്വം....) അവൻ ഏറ്റു പറഞ്ഞതാണോ? ..

പാരോ. അതേയെങ്ങനെ....!

നാ. (കഠിനമായ കോപത്തോടെ) നന്ദികെട്ട നായ്! എന്റെ വീട്ടിൽ കടന്നവരൻ അനുവദിച്ചതിനു കിട്ടിയ ഫലം.....ഞാനാണ് കററക്കാരൻ! ഞാൻ

പാരോ. അറിഞ്ഞ കാര്യം വന്നു പായാമണ വിചാരിച്ചു....

നാ. (ശാന്തമായി) നീ പൊയ്ക്കൊ...
(പോകുന്ന കാലൊച്ച)

എല്ലാം തകർന്നു കിടന്നപ്പോൾ ഒരാശ്വസ്ഥനായ എനിക്ക് തനതു് മായവൻപിളയാണ്....(വേദനിച്ച്) ഈ വേളയിലും....അവിടേക്കു പോകാം....വല്ല വഴിയും കണ്ടെത്തിയാൽ....
(നടക്കുന്ന ശബ്ദം)

രംഗം - പതിനൊന്ന്

മായവൻപിള: അല്ലാ!....അതാരാ കയറിവരുന്നത്? നാണപിളച്ചോ?...
നാ. (സമീപിച്ച് ദുഃഖത്തോടെ) ഞാനെന്ന്....
(ഗൽഗദം)
മായ: ചേട്ടാ!
നാ. ഇവിടെ....അല്ലെങ്കിൽ ഗോപാലം കിട്ടുമെന്ന് കരുതി വന്നതാണ്....ഒന്നിരുന്നോട്ടെ....
(കരയുന്നു.) എനിക്ക് ലോകത്തിൽ ആരുമില്ല. എന്നെ വേദനിപ്പിക്കാത്തവരാരുമില്ല.... ഭാര്യമാരും, മക്കളും, മിത്രങ്ങളും....എല്ലാം ഞാൻ സ്നേഹിച്ചവരെക്കൊന്നു പുറംകൊണ്ടു എന്ന് തൊഴിച്ചു.... ആ തൊഴിയോടു കരയാനാണോ ഞാൻ ജനിച്ചതു്....(കരയുന്നു)
മായ: ചേട്ടാ!....
നാ. എന്റെ കണ്ണിനെ അവൻ....ആ തെങ്ങി....
നാ. പിടിച്ചു....
മായ: ആരു?...
നാ. അറിയാത്തത്....ആശാൻ....
മായ: (പൊട്ടിത്തെറിക്കുന്ന മട്ടിൽ) ആശാനോ?...
നാ. അതെ....
മായ: മോളു പറഞ്ഞാ? പറയുക പറ്റാത്തോ?
നാ. ഇല്ല. ചോദിച്ചില്ല. ചോദിക്കുകയുമില്ല അവളോട്.
മായ: പിന്നെ?
നാ. ആശാൻ അതു് ഏറ്റു....റാഹേലിനോട്
(വിങ്ങിപ്പിടിക്കുന്നു)
മായ: ഞെ?...വാസ്തവമാണോ?...
നാ. അല്ലെങ്കിൽ....എല്ലാമോ?
മായ: (ഉറപ്പോടെ) അല്ല! അതു സത്യമല്ല!....
നാ. (കരയുന്നു) എനിക്കൊന്നും അറിയുന്നില്ല
(അകത്തു് നിന്ന് - അയ്യോ അങ്ങനെയൊരു ഓടിവരണം!.... - നിലവിളി)
ശബ്ദം: അയ്യോ!....കൊച്ചമ്മാ!....(നിലവിളി)
മായ: ചേട്ടാ!....എന്റെ ഗൗരി ചോദയോ....
(ഓടിപ്പോകുന്ന ശബ്ദം)
[അയ്യോ! കൊച്ചമ്മാ!...അമ്മാ!.... നിലവിളിയുടെ ശബ്ദം ക്രമേണ കുറയുന്നു.]

രംഗം - പന്ത്രണ്ടു്

[ഗൃഹാന്തരീക്ഷം]

നാ. എന്റെ കണ്ണിനെ വറുക്കിയിട്ടുണ്ട്....എന്റെ മകൾ....അവളെ ഞാനെങ്ങിനെ വെറുക്കും?... ചതിക്കപ്പെട്ടവൾ....അവൾ ദുസ്ഥയായില്ല!.... (ഗൽഗദത്തോടെ) എത്ര ശപിച്ചിട്ടും....എത്ര ശാസിച്ചിട്ടും....അവൾ....എന്നെ....ഇപ്പോഴും പരിമലിക്കുന്നു....പാവം!....അവളെ ഞാൻ ട്രോഫിച്ചാൽ തെറ്റു് ശരിയായിത്തീരുകമോ.....ഇല്ല! ഇല്ല. (കണ്ണും ഇടറി) അവളെ ചതിച്ച പാപിയായോ?... ശങ്കരൻകുട്ടിയോ? വേണ്ട!....ചോദിക്കുന്നതിലർത്ഥമില്ല. ആശാൻ അന്യരെയാരെയും രക്ഷിക്കാൻ.....രക്തസാക്ഷിയായതായിരിക്കട്ടെ!.... എന്റെ മകളുടേറിയ്ക്കു് നാട്ടിലുള്ള നായ്ക്കളെല്ലാം കരയുമ്പോൾ....ശങ്കരൻകുട്ടി മാത്രമല്ല....ഇവിടെ വരുന്നുള്ളു....അപരാധിയ്ക്കു് ഇത്ര ആത്മദുര്യം വരുമോ? ഇല്ല!.... ഇല്ല!....
(കൊലിച്ചാ!....) ആരു് അതു്?...
ശങ്ക: ഇതാ ചേട്ടാ ദൈവത്തു്....പോസ്റ്റ് മേൻ ഇപ്പോൾ കൊണ്ടുവന്നതാണ്....
നാ. (അവജ്ഞയോടെ) എനിക്കാരാണ് എഴുത്തയക്കാൻ?... (അവജ്ഞകൾ ചിരി)....ദൈവമേ! (കുത്തുതറക്കുന്ന പ്രതിതി) ആശാന്റെ കത്തോ?... നാടുവിട്ടു കടന്നുകൂടുന്ന അവന്റെ കത്തു്!....
ആശാന്റെ ശബ്ദത്തിൽ: നാണപിളച്ചേട്ടൻ,
ഇങ്ങനെ എഴുതണമെന്ന് കരുതിയതല്ല. പക്ഷെ എഴുതാതിരിക്കാൻ തീരെ വയ്യ!....ഞാൻ എവിടെയൊന്നെന്ന് പറയുന്നില്ല. ഞാൻ നന്ദികെട്ടവനാ

Phone { Office : 20198 Estd : 1921
Factory : 20540

സീതാറാം ദശമുലാരിഷ്ഠം

(A Valuable Tonic in all Wasting Diseases)

ഒരു സീതാറാം ആയുർവ്വേദികൾ

ഹാർമസി ക്ലിപ്പം

തൃശ്ശിവപേരൂർ-1.

Mark : KNSB

Phone : 5958

K. Narayana Subraya Bhakta & Co.,

Wholesale Fruit Merchants,

BHAVANTHI STREET,

MANGALORE-1.

N. KRISHNANAIAK & CO.,

JEWELLERS, PALAYAM ROAD,

CALICUT-1.

Phone { Shop 75734
Resi. 72808

With best compliments from :

Hindustan Hardware Stores

(Hardware and Paints Merchants)

Post Box No. 238

Mattancherry, Cochin-682002.

Phone: 24812 & 25096

Grams : "HINDUSTAN,"

Branch :

ClothBazaar Road

Post Box No. 1112

Ernakulam, Cochin-682011.

[Phone : 32548 & 31425]

Show-Room :

Shanmugham Road

Ernakulam,

Cochin-682011

[Phone : 33812]

Grams : "HINDUSTAN"

Specialist for "Boat Building Materials" such as Copper, Brass, Aluminium, Stainless Steel-Sheets, Rods, Tubes, Nails, Washers and Coach Screws, Shaftings, Anchors, Wire Ropes, Grease, Putty, Paints, Chains, Life Buoys & Jackets, Red & Green Lights, Fire House and Fire Fighting equipments etc etc.

Stockists for "Leader" Gunmetal Fittings. "Turner" Brand Asbestos packings and Ropes and BA Liners. "Gedore & Bahco" Tools and "Warrior/Totam" Brand Diesets.

ബി. എന്റെപ്പറ്റി ഞാൻ നാണിക്കുന്നുചെയ്ത പേരയ ഒരു വലിയ അപരാധത്തിന് മാപ്പ്!.... ഏറ്റുപറഞ്ഞു മാപ്പിന് യാചിക്കുന്നു.

നാ: നിന്റെ മാപ്പ്!....നന്ദിക്കെട്ട നായ്!....

ആശ: സാധുവും ശുദ്ധനുമായ ചേട്ടനെ ഞാൻ വേദ നിപ്പിച്ചു. മകളെ അതിനേക്കാളേറെ ദ്രോഹിച്ചു. വേദനിപ്പിച്ചു....

നാ: ഹൃദി!....നിന്റെ....വേദനി!....

ആ: മനസാ വാചാ കർമ്മണാ അവം ചെയ്തിട്ടില്ലാത്ത ഒരു കാര്യം പാറുക്കുട്ടിയിൽ ഞാൻ ആരോപിച്ചിട്ടുണ്ട്....അവളുമായി എനിക്ക് അവിഹിതബന്ധമുണ്ടെന്ന് മനപ്പൂർവ്വം പറഞ്ഞുപറഞ്ഞി. വിനോദത്തിന് നടത്തിയ ഒരു വിവൃപരയൽ. വിവേകമില്ലാതെ ചെയ്ത ക്രൂരവിനോദം.. അതിന്റെ ഉഗ്രത ഇത്ര തീർന്നുമാകുമെന്ന് ഞാൻ കരുതിയില്ല....പാറുക്കുട്ടിയുമായി എനിക്ക് ഒരു ബന്ധവുമുണ്ടായിട്ടില്ല. അവളുടെ ഇന്നത്തെ നിലക്കു ഞാനുമല്ല ഉത്തരവാദി. റീണ്ടും വീണ്ടും ഞാൻ അത് ആവർത്തിച്ച് പറയുന്നു.

വിശ്വസിക്കണം. എന്റെ വിവേകമില്ലായ്മ പൊറുക്കണം. ഞാൻ പറഞ്ഞുപറഞ്ഞിട്ട് വലിയ അപരാധമായിപ്പോയെന്നു...എനിക്ക്, സത്യമായി, ബോധ്യമായി....എന്റെ മനസ്സാക്ഷിയുടെ ശാസന ഇനിമേൽ സഹിക്കാൻവയ്യാ. പാറുക്കുട്ടിയുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതൊന്നും—ആരായാലും ഇതറിഞ്ഞാലേങ്കിലും പുറത്തുപറഞ്ഞ ഞാൻ ശപിക്കപ്പെട്ടവനാണ്. പക്ഷെ നിരപരാധിയാണ്. പാറുക്കുട്ടിയെ എന്റെപേരിൽ പഴിക്കരുതേ!....എന്റെ തെറ്റും ഒരു വലിയ കളളം പറഞ്ഞുപറഞ്ഞി എന്നതാണ്.... അതിനുമാപ്പ്....ഇതേ കത്തുതന്നെ മാധവൻപിള്ളയുടേപേരിൽ ഞാൻ അയച്ചിട്ടുണ്ട്.... അദ്ദേഹവും എന്നോട് ക്ഷമിക്കട്ടെ!....

നാ: (ഏങ്ങിയേങ്ങിക്കരയുന്നു.) എന്തെല്ലാംവിധത്തിലാണ് ആളുകൾ എന്ന് ദ്രോഹിക്കുന്നത്?....അവനല്ലെങ്കിൽ....പിന്നെ?....

(കാലോച്ച)

നാ: (അലറുന്നപോലെ) ശങ്കരൻകുട്ടി!....എടാ!....

ശങ്ക: (സന്ധ്യമായി) എന്നാ ചേട്ടാ!....

നാ: ചേട്ടന്!....നിന്റെ ചേട്ടന്....

ശങ്ക: ആയാസപ്പെടാതിരിക്കൂ ചേട്ടാ!....

നാ: നീ....നീ....ഇവിടെ ഇനി റെരട്ട്....നീ കൊണ്ടുവരുന്നത് മരുന്നല്ല; വിഷമേണ്....കാളുകുട്ടി....

ശങ്ക: (നീശ്ശുപ്പത്)

നാ: പോ!....പോ പുറത്തു!....

ശങ്ക: ചേട്ടാ....

നാ: നീ ഇവിടെവരുന്നത്....എനിക്കിഷ്ടമല്ല...

ശങ്ക: (ശാന്തതയോടെ) അതെനിക്കറിയാം...(ഗർഗദം) നല്ലതുപോലെ അറിയാം....എന്നാൽ...

നാ: (കാനിമായി) പിന്നെന്തിനിവിടെ വരുന്നു?..

ശങ്ക: (ശാന്തത പരിപാലിച്ചുകൊണ്ട്) ആത്മാർത്ഥതയുള്ളവർ സ്നേഹിക്കുന്നത് അനുവാദം ചോദിച്ചിട്ടല്ല ചേട്ടാ....(ഭംഗിച്ച്) ചേട്ടൻ ഇങ്ങനെ കുട്ടിയിൽ കിടക്കുമ്പോൾ ഇവിടെവന്ന് ശുശ്രൂഷിക്കുവാൻ ആരുടേ അനുമതി ആവശ്യമില്ല. (ദ്രവ്യമായി)ആരെക്കൊണ്ടാലും ഞാനിവിടെ വരും ആവശ്യമെന്ന തോന്നുന്നതൊക്കെ—ഒരു മനുഷ്യനെ നന്നിലയിൽ ചെയ്യും...(സഗർഗദം) ശാരീരിക ദുർബലവും വലിക്കുന്തോറും, മനോബലം കറയുന്തോറും സംശയിക്കാനുള്ള മനസ്സിന്റെ പ്രവണത വലിക്കും..

നാ: (വിമിശിക്കുന്നു)

ശ: ചേട്ടൻ എത്ര തടഞ്ഞാലും ചേട്ടനുവേണ്ട മരുന്നമായി ഞാനിവിടെ കയറിവരും...(വിമിശിക്കാണ്ട്)

വരും ചേട്ടാ!.... വരും!.... അത് മനുഷ്യത്വമുള്ള ഒരുത്തന്റെ കർത്തവ്യമാണ്.

നാ: വിഷം കൊടുത്തിട്ട്....മരുന്നെന്നു പറ!.. വിഷം കുടിപ്പിച്ചിട്ട്....

ശ: ഞാനാരോ വിഷം കുടിപ്പിച്ചിട്ടില്ല. കുടിപ്പിക്കുകയുമില്ല.

നാ: (കോപം അടക്കാനുവാതെ) പോ!.... ഇവിടെ നിന്നു പോന്നോ?

ശ: (ദീർഘനിശ്വാസം)...ഇപ്പോൾ പോകാം....(ഗർഗദം) ഞാൻ പോകാം....

നാ: (പിങ്ങിക്കരയുന്നു)

പാറ: അച്ഛാ!....

നാ: ഞാ! ആരു? നീയോ....മോളോ?... (വിങ്ങുന്നു)

പാറ: അതെ!....പാറുക്കുട്ടി തന്നെ....(ദ്രവ്യമായി) ആ പാവത്തിനോട് ഇങ്ങനെ ചെരുമാറരുത്....

നാ: പോ! എന്റെ മുമ്പിൽനിന്നു പോ!....

പാറ: (ശാന്തതയോടെ) ഇതൊക്കെ ഞാൻ കേൾക്കേണ്ടവളാ!....കേൾക്കുകയും ചെയ്യാം.... എന്നാൽ.... മറാറും തുണയില്ലാത്ത ഇവിടെ....

നാ: അവന്റെ പക്ഷം പിടിച്ചു വാദിക്കാൻ....

പാറ: (ഇടയ്ക്കു കയറി) അല്ല ആ മനുഷ്യനെ സംശയിക്കരുത്. അത് മഹാപാപമാണ്.... (പൊട്ടിക്കരഞ്ഞുകൊണ്ട് പോകുന്ന പ്രതീതി.)

നാ: (വേദനയോടെ) ദൈവമേ!....എനിക്ക് ഇവിടെ കിടക്കാൻ മേലാ!.... (എണ്ണിക്കുന്ന പ്രതീതി).... ഞാ!....കിഴക്കേ തിണ്ണയിൽ.... പോയി.... കുറച്ചുനേരം ഇരിക്കണം....എനിക്ക് കുറച്ച ശുദ്ധവായു ശ്വാസിക്കണം....(വടിയിടിച്ച് നടക്കുന്ന പ്രതീതി) അവരും സൂചിപ്പിച്ചത്....ശങ്കരൻകുട്ടി നിരപരാധിയാണെന്നല്ലേ!.... അത്!.... അവൻ നിരപരാധിയാണ്....ഹോ!....ഞാനവനെ എത്ര ശകാരിച്ചു! നീർദ്യയനാണു ഞാൻ.... ദൈവമേ.... അതാരാ!.... അവിടെ നില്ക്കുന്ന?....ആരാ?...അത്?...

മാധ: (വളരെ പതിഞ്ഞ ശക്തിയില്ലാത്ത രീതിയിൽ) ഞാനാണു ചേട്ടാ!....മാധവൻപിള്ള....

നാ: (വിമിശിക്കുന്നു)....ഞാൻ.... ഞാൻ പാപിയാണു്. എന്നെ നാട്ടുകാരെക്കൊള്ളുപേക്ഷിച്ചിരിക്കുവാനിയാ!....ആ തുവോങ്കാരൻ വൈദ്യൻപോലും ഇവിടെ വരാറില്ല. ഞാൻ കിടപ്പിലായിട്ടു കൂടി....

മാധ: (പതുക്കെ) ആശാന്റെ കരയ്ക്കു്....

നാ: വന്നു....എനിക്കും വന്നു....

മാധ: അതു വായിച്ചുകൂടാൻ ഇങ്ങോട്ടോടി വന്നതാ.... ഞാൻ....

നാ: (വിമിശിക്കുന്നു) എന്തിന്? എനിക്കു ഇവിടുന്ന് പോകണം മാധവൻപിള്ള! എന്നാൽ എങ്ങോട്ട്?...എവിടെപ്പോകാൻ?... എനിക്കധികനുള്ളി നീയില്ല....മാധവൻപിള്ള എന്നോട് കാണിച്ചിട്ടുള്ള നന്ദി...നന്ദി...

മാധ: (വേദനിച്ച്) അങ്ങിനെയാണു് പറയരുത്.... എങ്ങും പോകുകയും വേണ്ടു... (യേപ്പാടോടെ) എന്നും ഞങ്ങളുടെ കൂടെ....ഇവിടെ കഴിഞ്ഞാൽ മതി.

നാ: ഈ കർമ്മദോഷി ചെന്നിടത്തെല്ലാം.... കണ്ണീരേ കണ്ടിട്ടുള്ള ദൈവമെന്ന ഒരാളുണ്ടെങ്കിൽ... ഞാനിങ്ങനെ വേദനിക്കുകയില്ലായിരുന്നു മാധവൻപിള്ള! ഇനി വാക്കിയുള്ളതു് എല്ലാം തൊലിയും മാത്രമാണു്...

മാധ: നാണപിള്ളേ! എനിക്കൊരു കാര്യം പറയാനുണ്ട്. അതിനാണു് ഇങ്ങോട്ടോടി വന്നതു്...

നാ: എന്തു്?...മാധവൻപിള്ളേ...

മാധ: ഇന്നത്തെ വിഷമത്തെക്കൊല്ലാം ഉത്തരവാദി... ഈ ഞാനാണു്....

നാ: (വിശ്വസിക്കാൻ വയ്യാത്തതുപോലെ) ഞേ?...

മാ. ഞാനാണ് കർവ്വളി!...ഞാൻ മാത്രം!...

നാ. (കുറിയായി) എന്താണ് ഞാനി കേൾക്കുന്നത്?

മാ. ഇനി അതു പറയാതിരിക്കാൻ മേലം... (ഗർഭശബ്ദം)

നാ. എനിക്കൊന്നുമറിഞ്ഞുകൂടാ... അയ്യോ!... പൊട്ടിക്കരയുന്നു)

മാ. തെറ്റു പ്രവർത്തിച്ചത് ഞാനാണ്....അതു പരിഹരിക്കാൻ...പാറക്കുട്ടിയെ ഞാൻ സ്വീകരിക്കുന്നു. (അകത്തു.... പാറക്കുട്ടിയുടെ വിങ്ങിക്കരച്ചിൽ.) അവളും ഇതിൽ നിരപരാധിയാണ്. എന്റെ തെറ്റിന് പരിഹാരം....

നാ. (ഭ്രാന്തനെപ്പോലെ) പരിഹാരം!.... (പൊട്ടിച്ചിരിക്കുന്നു.) എല്ലാം തകർത്തിട്ട്....പരിഹാരം.... (ചിരി ക്രമേണ ഉഗ്രമായകരച്ചിലാകുന്നു. ക്രമേണ അതു കരയുന്നു.)

രംഗം - പതിമൂന്നാം

(രാത്രിയുടെ ഭീകരതദ്വാരാതിപ്പിക്കുന്ന പശ്ചാത്തലം ചിവിട്ട്....അകലെ കറുക്കന്റെ ഓരിയിടൽ.... നാൽക്കളുടെ കര....കൂമന്റെ വിളി തുടങ്ങിയവ.)

മാ. (ഭയനീയമായി) ശങ്കരൻകുട്ടി!....എന്റെ അനിയത്!....നിന്നെ ഞാൻ എവിടെല്ലാം....തിരക്കി.... ഇവിടെ....ഈ ശൃശാനത്തിൽ നി എങ്ങനെയെത്തി

ശ. (ഭംഗംനിറഞ്ഞുനീല്ക്കുന്നരീതിയിൽ) ഇവിടെയാണ് ഗൗരിക്കുട്ടിച്ചേച്ചിയുടെ ഭൗതികശരീരം എറിഞ്ഞുടങ്ങിയത്....ഇവിടെ അല്പനേരം ഇരിക്കാമെന്ന് തോന്നി....

മാ. (ഭംഗംനിറഞ്ഞുനോക്കി) എന്റെ അനിയത്!....ഈ കുറിപ്പിട്ടത് ഇവിടെ ഈ ശൃശാനത്തിൽ....

ശ. (ശോകംതിങ്ങിയമട്ടിൽ) എല്ലാവരുംകൂടി എന്നെ ഇവിടെ എത്തിച്ചു...

മാ. എല്ലാവരും. ഞാനാണ് നിന്നെ ഇവിടെ എത്തിച്ചത്. നിന്റെ ശപിക്കപ്പെട്ട പേട്ടൻ. (വിങ്ങിപ്പൊട്ടുന്നു). എനിക്ക് നിന്നോട് ഒരു കാര്യം പറയാനുണ്ട്. ഇവിടെ വെച്ചു. ഗൗരിക്കുട്ടിയുടെ ശവകുടീരത്തിൽവെച്ചു തന്നെ ഞാനതു പറയണം.

ശ. എന്തു കേൾക്കാനും എനിക്കിനി മടിയല്ല. എനിക്ക് എല്ലാം....ഈ ലോകമെല്ലാം. ഒരു ശവപ്പറമ്പായി...

മാ. പാറക്കുട്ടിയെ... (ഗർഭശബ്ദം) നാളെ ഞാൻ വിളിച്ചോണ്ടു വരും. കോയിക്കലേത്തു കടംബത്തിൽ കടിച്ചിരുത്താൻ...

ശ. (വേദനിച്ച്.) ചേട്ടോ!...

മാ. അതറിയുമ്പോൾ...ലോകമെല്ലാം തെട്ടും! പക്ഷെ പരമാത്മം...സത്യം പെട്ടെന്നു വെച്ചിട്ടുകാര്യമില്ല...അവളെ ഞാനാണ് മാനംകെടുത്തിയത്.

ശ. എന്റെ ചേട്ടൻ...എന്നെയും...എന്റെ എല്ലാറ്റിനേയും നശിപ്പിച്ചു.

മാ. ശരിയാണ്. തെറ്റുകാരൻ ഞാനാണ്. എന്നും തെറ്റുകാരനായിരുന്നു.

[എന്റെ ജീവിതം മുഴുവൻ തെറ്റിന്റെ സ്മരണകൾ മാത്രം....ഞാനല്ലാതെ മറ്റാരും അറിഞ്ഞിട്ടില്ലെന്നുമാത്രം. ആരുടെയെല്ലാം സന്നിധിയിൽ ഞാൻ പാപം ഏറ്റു പറയണം.] (വേദന വിഴങ്ങിക്കൊണ്ട്.) ഞാനിതൊക്കെ ചെയ്തത് എന്തുകൊണ്ടാണ്? എനിക്കറിഞ്ഞുകൂടാ, അനിയത്! എനിക്കറിഞ്ഞുകൂടാ. (വിവശനായി) എന്റെ തെറ്റുകാരണം....എത്ര നിരപരാധികൾ നാണം കെട്ടു.... നശിച്ചു....ഇനി എനിക്ക് ചെയ്യാൻ ഒരു പരിഹാരമേയുള്ളൂ. ഞാൻ പാറക്കുട്ടിയെ എന്റെ ഭാര്യയായി വിളിച്ചുകൊണ്ടുവരും....നാളെ!

ശ. (വിങ്ങുന്നില്ല)

മാ. എന്റെ അനിയത്!....എന്നോടു ക്ഷമിക്കുകയില്ലേ?...ഇല്ലേ? അനിയത്!...

ശ. (വിവശനായി) എനിക്കറിഞ്ഞുകൂടാ.... പക്ഷെ എന്റെ ഗൗരിച്ചേച്ചി....ഇവിടെ ഒരു കൈ ചാമ്പലായി ലയിച്ചിട്ടുള്ള എന്റെ....ഗൗരിച്ചേച്ചി.... ചേട്ടനോട് ക്ഷമിക്കുകയില്ല....അവിടെ മുട്ടുകത്തിയിരുന്ന്....ക്ഷമ ചോദിക്കൂ!.... അവരോട്.... മാപ്പ് ചോദിക്കൂ!....

മാ. (വിങ്ങിക്കരയുന്നു) അനിയത്! എന്റെ അനിയത്!....!

(ശോകമേറിയ വാദ്യസംഗീതം ഉയർന്ന് ഉച്ചത്തിലേത്തി ക്രമേണ കുറഞ്ഞു അവസാനിക്കുന്നു. നിശ്ശബ്ദം.)

[നാടകകൃത്തിന്റെ 'മനുഷ്യബന്ധങ്ങൾ'-എന്ന നോവലിനെ ആശ്രയിച്ച് തയ്യാറാക്കിയ റേഡിയോ നാടകം.]

With best compliments from :

**STUDIO
AJANTA**

BANK ROAD
KASARGOD

കാമത്ത് ട്രേഡേർസ്,
കൈലാസ് തീയേറ്ററിനും മുൻവശം,
മെയിൻറോഡ്, കാഞ്ഞങ്ങാട്

മിൽമെഷീനറി, ബിൽഡിങ്ങ് മെറ്റീരിയൽസ്, ഫാർഡ്വേർസ്, പോളിത്തീൻ, റിജിഡ് ആൻഡ് ജി. ഐ. പൈപ്സ്, ഫിറ്റിങ്ങ്സ്, ഡിസ്കൽ, പെട്രോൾ, ഇലക്ട്രിക് മോട്ടോർവെർക്ക് സെറ്റ്, എഞ്ചിൻ ഡ്രൈവർപാർട്ട്സ് എന്നിവ വില്പനയ്ക്കുള്ള സ്ഥാപനം.

ബുഷ് റേഡിയോകൾക്കും ട്രാൻസിസ്റ്ററുകൾക്കും
മറ്റു ഇലക്ട്രിക് ഉപകരണങ്ങൾക്കും

കാമത്ത് റേഡിയോ ഹൗസ്,
കോട്ടച്ചേരി,
കാഞ്ഞങ്ങാട്